

Genç Yetişkinlerde Siber Flört Şiddeti Kategorilerini Yordayan Risk Faktörlerinin İncelenmesi*

Seda DONAT BACIOĞLU**

• **Geliş Tarihi:** 20.03.2022 • **Kabul Tarihi:** 26.06.2022 • **Çevrimiçi Yayın Tarihi:** 26.06.2022

Öz

Siber flört şiddeti, teknolojik araçların kullanımıyla birlikte partnerlerin kötüye kullanımı ve/veya mağduriyeti ile sonuçlanan bir flört şiddeti türüdür. Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin siber flört şiddeti kategorilerini yordayan risk faktörlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya, yaşları 18-25 yaş arasında değişen, 311 kadın 159 erkek olmak üzere toplamda 470 genç yetişkin katılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeklerden elde edilen verilerin analizinde, çok kategorili isimsel lojistik regresyon analizi kullanılmıştır. Bulgular, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığının, flörtle sosyal ağlar aracılığıyla mesajlaşma sıklığının, sosyal medyada herkese açık video, resim paylaşma sıklığının, sosyal medya kullanımında süreklilik ve yetkinliğin, problemlerli internet kullanımında online sosyal etkileşim tercihi ve duygu düzenlemenin siber flört şiddetinde partneri kötüye kullanma/mağduriyet olasılığını artıran veya azaltan risk faktörleri olduğu göstermiştir. Araştırma sonuçları alanyazın ışığında tartışılıp yorumlanmış, siber flört şiddetiyle ilgili önleyici ve müdahale edici stratejilerin geliştirilmesi önerilmiştir.

Anahtar sözcükler: siber flört şiddeti, flört kötüye kullanım, mağduriyet, dijital medya araçları, gençler

Atıf:

Donat Bacioğlu, S. (2022). Genç yetişkinlerde siber flört şiddeti kategorilerini yordayan risk faktörlerinin incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 57, 151-176. doi:10.9779.pauefd.1090649

* Bu çalışmanın bir kısmı 29 Nisan-01 Mayıs 2021 Uluslararası Ergenlik ve Gençlik Araştırmaları Kongresi'nde "Gençlerde Sosyal Medya Kullanımının Siber Flört Kötüye Kullanım ile Siber Mağduriyet Üzerine Etkisi" başlığı ile sözlü bildiri olarak sunulmuştur..

** Doç.Dr., Trakya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık A.B.D., sedadonatbacioglu@trakya.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-9901-0601.

Giriş

Gelişen yeni teknolojiler, insanların yaşam alanlarında ilişkiler dahil öncelikli bir yer almaya başlamıştır. Çok çeşitli iletişim araçları (örneğin; kısa mesajlar, e-postalar, video görüşmeleri) aracılığıyla dijital uygulamalar ve ağ oluşturma, son on yıldan bu yana artmakta, gençlerin sosyal etkileşimlerinde, flört ilişkilerinin geliştirilmesi ve sürdürülmesi de dahil olmak üzere önemli değişiklikler getirmektedir. (Burke ve diğerleri, 2011; Valkenburg ve Peter, 2011). Bu konuda yapılan araştırmalar, gençlerin yakın ve anlamlı ilişkiler kurmak ve sürdürmek üzere teknolojiyi kullandıklarını (Draucker ve Martsolf, 2010) ve bu yolla cinselliklerini de keşfettiklerini (Klettke, Hallford ve Mellor, 2014) ancak diğer bir taraftan da taciz ve taciz edici davranışlar için yeni fırsatlar sağladığını göstermektedir (Baker ve Carreño, 2016).

Siber flört şiddeti, failin mağdurla ilgili bilgileri çok kısa bir süre içinde çok geniş bir kitleye yayabildiği ve aynı zamanda mağdurla her an iletişim kurabildiği çevrimiçi bir şiddet biçimi olarak tanımlanmaktadır (Zweig ve diğerleri, 2013). Bu türlü şiddet, bir partnerin flört ettiği mevcut ya da eski partnerini cep telefonu, sosyal ağ siteleri veya elektronik posta gibi teknolojileri kullanarak doğrudan saldırganlık eylemleri (tehditler, hakaretler, alay etmek, küçük düşürmek, mağdura zarar verebilecek yorumların veya görüntülerin yayılmasını sağlamak) ve/veya dolaylı saldırganlık eylemleri (sosyal ağlarda veya e-posta hesaplarında kişisel mesajlara izinsiz erişim veya bir arkadaş çevresi üzerinden kontrol etme gibi) uygulaması şeklinde ortaya çıkmaktadır (Temple ve diğerleri, 2016; Zweig ve diğerleri, 2013). Bir partnerin ilişkisel ağına zarar verme girişimleri (örneğin; söylentiler yaymak, arkadaşları partnere düşman etmek) çok az rapor edilen (%15'ten az) "ilişkisel flört şiddeti" ile ilişkilidir (Morelli ve diğerleri, 2018). En yaygın görülen biçimlerinden psikolojik şiddet ise, dışavurumcu şiddeti (örneğin, partneri incitme veya tehdit etme) ve zorlayıcı şiddeti (örneğin, partneri hükmetmeye ve manipüle etmeye yönelik davranışlar) içermektedir (Dim ve Elabor-Idemudia, 2017). Bu tür kontrol davranışlarının temelinde, teknoloji kullanımıyla artan kıskançlık, güvensizlik, takıntılı ve kontrol edici duygu ve/veya davranışlar da gösterilmektedir (Van Ouytsel ve diğerleri, 2019).

Araştırmalar, gençler arasında görülen siber flört şiddetinin yaygınlık oranlarına dikkati çekmektedir (Smith-Darden ve diğerleri, 2018; Stonard ve diğerleri, 2017; Muñiz-Rivas ve diğerleri, 2019). Zweig ve arkadaşlarının (2013) çalışmasının bulguları, gençlerin telefon, internet ve sosyal ağlar aracılığıyla, % 22'sinin partneri tarafından istemediği cinsel bir eyleme zorlandığını; % 19'unun kendisi hakkında dedikodu yayıldığını; % 18'inin taciz

edildiğini; % 11'inin kendisinin özel veya mahrem resim ve/veya görüntülerinin paylaşıldığını; % 17'sinin partnerinin cep telefonuna, e-postasına, anlık mesajına veya kısa mesajına cevap vermedikleri takdirde partnerlerinin yapabileceklerinden korktuklarını; % 10'unun ise partnerleri tarafından e-posta, anlık mesaj veya kısa mesaj yoluyla tehdit edildiğini göstermektedir. Marganski ve Malender (2018) ve Borrajo ve arkadaşlarının (2015), genç yetişkinlerle yaptıkları çalışmalar, % 70'den fazlasının siber mağduriyet yaşadıklarını göstermektedir.

Siber flört şiddetinde, kadınların mı daha fazla fail/mağdur yoksa erkeklerin mi daha fazla fail/mağdur olduğunu inceleyen araştırmalar oldukça farklı bulgular ortaya koymaktadır. Bazı araştırmalar, erkeklerde yaygınlık (Martínez-Pecino ve Durán, 2016) ve sıklık (Leisring ve Giumetti, 2014) açısından daha çok yüksek düzeyde suç işleme bildirirken; bazıları, kadınlarda saldırgan davranışlar (Smoker ve March, 2017) ve erkeklerde mağduriyet bildirmektedir (Leisring ve Giumetti, 2014). Ancak bazı çalışmalar da, kadın ve erkek cinsiyetleri arasında bir fark olmadığını, farklılaşmanın sadece şiddetin görülme biçiminde olduğuna işaret etmektedir (Zweig ve diğerleri, 2013). Örneğin; psikolojik ve ilişkişel şiddet boyutunda; kadınların çevrim içi kontrol ve izleme davranışlarının erkeklerden daha yüksek olduğuna (Bennett ve diğerleri, 2011; Burke ve diğerleri, 2011) erkeklerin de fiziksel ve sözlü şiddeti daha çok kullanma eğiliminde oldukları başka bir deyişle, tepkisel şiddeti daha fazla kullandıkları bulunmuştur (Stonard, 2021). Kadınların kendini koruma, istismar edildiği düşüncesi ile şiddet ile karşılık verme gibi nedenlerle tepkisel şiddeti kullandıklarına dair bulgular da mevcuttur (Zweig ve diğerleri, 2013).

Gelişen teknolojilerle birlikte son yıllarda kişilerarası ilişkileri inceleyen araştırmalar, dijital iletişim araçlarının kullanımına odaklanmaktadır. Bunun sebebi, normal kullanımda bu araçların kullanımı kişilerarası etkileşimde faydalı bulunurken, sorunlu kullanımlarının pek çok açıdan riskli bulunmasıdır (Yıldırım, Ergüzel ve Sayar, 2019). İlişkişel saldırganlık üzerine yapılan bir araştırma, üniversite öğrencilerinin yaklaşık üçte ikisinin, partnerinden aldıkları bir kısa mesaj ve/veya bir sosyal ağ gönderisi nedeniyle üzüldüklerini, kızdıklarını veya incindiklerini bildirmektedir. (Marganski ve Fauth, 2013). Gençlerin dijital ağı olan sosyal medya kullanımı, flörtle anlık mesajlaşma ve bağlantıda kalmaya izin vererek siber flört şiddetinin ortaya çıkmasını daha olanaklı hale getirmektedir (Taylor ve diğerleri., 2013). Sosyal medya kullanımı ile birlikte internet kullanımındaki artış da dikkat çekicidir. Çevrim dışı başlayan bir ilişkinin çevrim içi ortama taşınması (Temple

ve diğerleri, 2016) ya da çevrim dışı flört edinme kaygısı yüksek bireylerin çevrim içi ortama yönelmesi (Mittal, Tessner ve Walker, 2007), her ikisi de aşırı internet kullanımıyla birlikte riskli davranışları beraberinde getirebilir. Özellikle siber zorbalık ile problemli internet kullanımı (PİK) arasında anlamlı bir ilişki mevcuttur (Machimbarrena ve diğerleri, 2021; Marganski ve Melander, 2018). Borrajo ve arkadaşları (2015), üniversite öğrencilerinin yaklaşık %50'sinin bu yolla siber flört şiddetine dahil olduğunu bildirmektedir.

Sonuç olarak, günümüz dijital iletişim araçlarının kullanımına bağlı olarak siber flört kötüye kullanımı/mağduriyet olaylarının görülmesi nedeniyle, siber flört şiddetine etki edebilecek değişkenleri incelemek önemli görölmüştür. 18-29 yaş arası genç yetişkinler en yüksek teknoloji kullanıcıları grubunu temsil etmekte (Kohut ve diğerleri, 2011) ve 16-24 yaş arası gençler, flört şiddeti deneyimleri için en yüksek risk altındaki grubunu oluşturmaktadırlar (Tjaden ve Thoennes, 2000). Bu nedenle araştırmada, 18-25 yaş aralığında flört deneyimi olan genç yetişkinlerde görölen siber flört şiddetini yordayan risk faktörlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Uluslararası literatürde yer alan çalışmalar daha çok gelişmiş ölkelerde yapılmış olup, farklı kültürler bağlamında araştırmalara da ihtiyaç duyulmaktadır (Stonard, 2017). Ulusal literatürde ise; siber flört şiddeti ile ilgili çalışmalar çok yeni ve sınırlı sayıda bulunmaktadır (Bakır ve Kalkan, 2019; Erdem ve diğerleri, 2018). Araştırmanın bulgularının, gençler arasındaki ilişkilerde yaşanan siber flört şiddetinin anlaşılmasına, farkında olunmasına ve çözüm önerilerinin geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünölmektedir.

Yöntem

Araştırma Modeli

Araştırmada, 18-25 yaş aralığındaki gençlerde, bazı demografik özellikler (flört ilişki sayısı, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı, flörtle sosyal ağlarda mesajlaşma sıklığı, sosyal medyada herkese açık video/resim paylaşma, günlük ortalama akıllı telefon ile mesajlaşma sayısı, haftaiçi/haftasonu sosyal ağlarda geçirilen süre, akıllı telefon kullanımı, sosyal medya kullanımı ve internet kullanımı ile siber flört şiddeti arasındaki yordayıcı ilişkileri incelemek üzere ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, flört deneyimi olan 18-25 yaş aralığındaki yer alan 470 (311 kadın, 159 erkek) gençler oluşturmaktadır. Çalışma grubunun belirlenmesinde kolay

ulaşılabilir ve uygulama yapılabilir olması açısından uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır (Creswell, 2016). Araştırma verileri, 2020 yılının bahar döneminde, çevrimiçi bir form aracılığıyla, gençlerden bilgilendirilmiş onam alınarak toplanmıştır.

Araştırmaya katılan gençlerin % 69'u kadın, % 31'i erkek; % 46'sı 18-20 yaş, % 54'ü ise 21-25 yaş aralığında yer almaktadır. Katılımcıların % 92'sinin evinde bilgisayar, tablet bulunmakta, tamamı akıllı cep telefonu kullanıcısı ve cep telefonları ile internete erişmektedirler. Gençlerin % 95'i interneti her zaman kullanmakta; % 92'si Whatsapp kullanıcısı (bunu sırasıyla Snapchat, Instagram ve Facebook izlemekte); % 56'sı saatte birkaç kez flörtü ile sosyal medya kanalları aracılığıyla mesajlaşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu

Çalışmada katılımcıların sosyo-demografik durumları hakkında bilgi edinmek için araştırmacı tarafından bir form oluşturulmuştur. Kişisel bilgi formunda katılımcıların cinsiyet, yaş, flört sayısı, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı, sosyal ağlarda vakit geçirme süresi, flörtle sosyal ağlarda mesajlaşma sıklığı, sosyal medyada video/resim paylaşma, genel ortalama kısa mesaj (sms) sayısı, hafta içi/hafta sonu sosyal ağlarda geçirilen süre ile ilgili bilgiler yer almaktadır.

Siber Flört Şiddeti Ölçeği

Ölçek, Wolf ve arkadaşlarının (2001) CADRI (ergenlerin flört ilişkilerindeki çatışma envanteri) ölçeğinin 11 maddesi değiştirilerek Morelli ve arkadaşları (2017) tarafından geliştirilmiştir. Türkçe uyarlaması ise Erdem, Tunç ve Erdem (2018) tarafından yapılmıştır. Dörtlü likert tipindeki ölçek, kötü bir şey yapma ve mağduriyet olmak üzere 2 formdan oluşmaktadır. Her iki formda 10'ar madde mevcut olup, psikolojik ve ilişkisel alt boyutları bulunmaktadır. Bu araştırma kapsamında, ölçeğin "kötü bir şey yapma" boyutuna ilişkin maddelerin yer aldığı form kullanılmıştır. Ölçek, 0-3 arası puanlanmaktadır. Ölçeğin geçerlik çalışmasında doğrulayıcı faktör analizi sonucunda bulunan uyum değerleri $\chi^2/sd=3.6$, $X^2(436)=115.46$, $p<.001$ CFI=.93, AGFI=.92, RMSEA=.06 olarak hesaplanmıştır. Kötüye kullanım formunda güvenilirlik için hesaplanan Cronbach alfa katsayısı toplamda .78, psikolojik şiddet alt boyutunda .77 ve ilişkisel şiddet altboyutunda .74 bulunmuştur. Siber flört ölçeğinin bu çalışma kapsamındaki güvenilirlik katsayısı kötüye kullanım için .65 bulunmuştur.

Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği Kısa Formu

Kwon ve arkadaşları (2012) tarafından geliştirilmiş, Noyan ve arkadaşları (2015) tarafından da Türkçe uyarlaması yapılmış bir ölçektir. 33 maddelik uzun formunun 10 maddelik kısa formunun geçerlik çalışmasında yapılan faktör analizine göre tek boyutlu yapının ATBÖ-KF puanlarındaki toplam değişimin %46.3'ünü açıkladığı; ölçekteki maddelerin faktör yükleri 0.487- 0.826 arasında değişmekte olduğu görülmüştür. Test-tekrar test güvenilirlik katsayısı 0.926 olarak saptanmıştır. Ölçeğin güvenilirlik katsayısı ise 0.867 olarak hesaplanmıştır. Bu çalışma kapsamında ölçeğin güvenilirlik katsayısı ise .87 olarak hesaplanmıştır.

Sosyal Medya Kullanımı Ölçeği

Deniz ve Tutgun-Ünal (2019) tarafından geliştirilmiş 8 maddelik beşli likert tipi bir ölçektir. Sosyal Medya Kullanım Ölçeği, Süreklilik ve Yetkinlik alt ölçeklerinden oluşmaktadır. Süreklilik alt ölçeği, kişinin sosyal medya etkinlikleri ile yoğun olarak meşgul olmasını, sosyal medyada sürekli olarak bulunmasını; Yetkinlik alt ölçeği ise sosyal medya ortamında gerçekleştirilebilecek çeşitli günlük yaşam etkinliklerini yapabilmede yeterli olmasını içermektedir. Ölçeğin maddeleri beşli likert tipi (1=bana hiç uygun değil, 5=bana çok uygun) puanlanmaktadır. Ölçeğin geçerlik analizinde, Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) katsayısı (0,856) ve Bartlett küresellik testinin anlamlılık düzeyi [$\chi^2(28)= 1189.074, p <.000$] bulunmuştur. Ölçeğin güvenilirlik katsayıları için hesaplanan Cronbach alfa katsayısı toplamda .82, süreklilik alt boyutunda .72 ve yetkinlik alt boyutunda .73 bulunmuştur. Bu çalışma kapsamındaki güvenilirlik katsayısı ise .85 olarak hesaplanmıştır.

Problemlili İnternet Kullanımı Ölçeği

Caplan (2010) tarafından geliştirilmiş olup, Türkçe uyarlaması Canoğulları ve Cenkseven Önder (2019) tarafından yapılmıştır. 15 maddelik ölçeğin dört alt boyutu bulunmaktadır. Bunlar; online sosyal etkileşim, duygu düzenleme, olumsuz sonuçlar, yetersiz öz-duygu düzenlemedir. Ölçeğin geçerlik çalışmasında doğrulayıcı faktör analizi sonucunda bulunan uyum değerleri $\chi^2/sd(174.63/80 = 2.18)$; RMSEA=.05; SRMR=.05; CFI=.97; NNFI=.95; GFI= .96; AGFI =.93 olarak hesaplanmıştır. Güvenirlik katsayıları ise toplamda .85; alt boyutlarda .51 ile .73 arasında hesaplanmıştır. Ölçeğin bu çalışma kapsamındaki güvenilirlik katsayısı .88 bulunmuştur.

Veri Analizi

Araştırmada elde edilen verilerin analizinde kategorik (nitel) değişkenler için frekans (n) ve yüzde (%), sayısal (nicel) değişkenler için ortalama (X), standart sapma (ss) hesaplanmıştır.

Değişkenler arası ilişkileri incelemek üzere test tekniklerinden Kikare testi, Pearson korelasyon, lojistik regresyon testi kullanılmıştır. Lojistik regresyonun amaçlarından birisi sınıflandırma, diğeri ise bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişkileri araştırmak olan lojistik regresyon analizinde, bağımlı değişken kategorik veri oluşturmakta ve kesikli değerler almaktadır. Bağımsız değişkenlerin ise hepsinin veya bazılarının sürekli ya da kategorik değişkenler olmasına ilişkin bir zorunluluk bulunmamaktadır (Işığışık, 2003). Çalışmada lojistik regresyon modellerinde bağımlı değişken siber flört şiddetinde kötüye kullanım/mağduriyet olma durumudur. Analizler SPSS 25.00 programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir.

Bulgular

Cinsiyet ve yaşa göre siber flört şiddeti görülme düzeyine ilişkin bilgiler Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1. Cinsiyet ve Yaş Değişkenlerine Göre Siber Flört Şiddeti Görülme Düzeyi

Değişkenler		Kötüye	Kötüye	Mağduriyet	Hem kötüye	X^2	p
		kullanım/ Mağduriyet yok	kullanım		kullanım hem mağduriyet		
		N (%)	N (%)	N (%)	N (%)		
Cinsiyet	Kadın	26 (62)	32 (63)	10 (40)	243 (69)	9,030	0,029*
	Erkek	16 (38)	19 (37)	15 (60)	109 (31)		
Yaş	18	5 (12)	7 (14)	2 (8)	33 (9)	1,464	0,694
	19	8 (19)	11 (22)	3 (12)	51 (15)		
	20	8 (19)	4 (8)	4 (16)	79 (22)		
	21-25	21 (50)	29 (56)	16 (64)	189 (54)		

* $p < 0.05$

Tablo 1 incelendiğinde, cinsiyete göre kadınların %62’si (N=26), erkeklerin %38’i (N=16) ne kötüye kullanım ne mağduriyet kategorisinde yer aldıkları görülmüştür. Kadınların %63’ü (N=32), erkeklerin ise %37’ü (N=19) flörtü kötüye kullanım; kadınların %40’ı (N=10), erkeklerin %60’ı (N=15) mağduriyet kategorisinde yer almaktadır. Son olarak kadınların %69’unun (N=243), erkeklerinse %60’ının (N=109) hem kötüye kullanım

hem de mağduriyet kategorisinde yer aldıkları; mağduriyet kategorisinde yer aldıkları görülmektedir. Siber flört şiddeti, kadın cinsiyetinde daha fazla görülmektedir ($p<0.05$).

Yaşa göre ise; 18-25 yaş aralığında gençlerin %75'i (N=352) hem kötüye kullanım hem de mağduriyet kategorisinde yer almaktadır. Gençlerin büyük çoğunluğu siber flört şiddetine hem başvurmakta hem de mağdur olmaktadır ($p>0.05$).

Araştırmanın bağımlı ve bağımsız değişkenleri arasındaki ilişkiler korelasyon testi ile hesaplanmıştır, sonuçlar Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Değişkenlere Ait Korelasyon Testi Sonuçları (N=470)

Değişkenler	Kötüye kullanım	Psikolojik Şiddet	İlişkisel Şiddet	Mağduriyet	Psikolojik Şiddet	İlişkisel Şiddet
Akıllı Telefon Bağımlılığı	.334**	.326**	.160**	.140**	.160**	.101*
Süreklilik	.321**	.309**	.181**	.157**	.179**	.124**
Yetkinlik	.098*	0.083	0.081	.101*	0.061	.107*
Sosyal Medya Kullanımı	.236**	.219**	.147**	.146**	.135**	.131**
Online etkileşim tercihi	.107*	.103*	.101*	0.057	.094*	0.075
Duygu Düzenleme	.311**	.290**	.162**	.182**	.182**	0.052
Yetersiz Öz Düzenleme	.327**	.318**	.149**	.139**	.165**	0.052
Olumsuz Sonuçlar	.282**	.264**	.178**	.159**	.173**	.132**
Problemlerli internet kullanımı	.342**	.324**	.194**	.184**	.197**	.117*

** $p<0.01$, * $p<0.05$

Tablo 2'ye göre Siber flört kötüye kullanım puanı ile akıllı telefon bağımlılığı ($r=.33$, $p<0.01$), süreklilik ($r=.32$, $p<0.01$), yetkinlik ($r=.09$, $p<0.05$), sosyal medya bağımlılığı ($r=.23$, $p<0.01$), online etkileşim tercihi ($r=.10$, $p<0.05$), duygu düzenleme ($r=.31$, $p<0.01$), yetersiz öz düzenleme ($r=.32$, $p<0.01$) ve olumsuz sonuçlar ($r=.28$, $p<0.01$), problemlerli internet kullanımı ($r=.34$, $p<0.01$) puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmaktadır. Siber flört kötüye kullanım alt boyutlarından psikolojik şiddet puanı ile akıllı

telefon bağımlılığı ($r=.32, p<0.01$), süreklilik ($r=.30, p<0.01$), sosyal medya kullanımı ($r=.21, p<0.01$), online etkileşim tercihi ($r=.10, p<0.05$), duygu düzenleme ($r=.29, p<0.01$), yetersiz öz düzenleme ($r=.31, p<0.01$), olumsuz sonuçlar ($r=.26, p<0.01$), internet bağımlılığı ($r=.32, p<0.01$) puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmaktadır. Öte yandan bir diğer alt boyut olan ilişkisel şiddet puanı ile akıllı telefon bağımlılığı ($r=.16, p<0.01$), süreklilik ($r=.18, p<0.01$), sosyal medya kullanımı ($r=.10, p<0.05$), duygu düzenleme ($r=.16, p<0.01$), yetersiz öz düzenleme ($r=.14, p<0.01$), olumsuz sonuçlar ($r=.17, p<0.01$), problemlı internet kullanımı ($r=.19, p<0.01$) puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmaktadır.

Siber mağduriyet puanı ile akıllı telefon bağımlılığı ($r=.14, p<0.01$), süreklilik ($r=.15, p<0.01$), yetkinlik ($r=.10, p<0.05$), sosyal medya kullanımı ($r=.14, p<0.01$), duygu düzenleme ($r=.18, p<0.01$), yetersiz öz düzenleme ($r=.13, p<0.01$), olumsuz sonuçlar ($r=.15, p<0.01$), problemlı internet kullanımı puanları ($r=.18, p<0.01$) arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmaktadır. Siber mağduriyet alt boyutlarından psikolojik şiddet mağduriyeti puanı ile akıllı telefon bağımlılığı ($r=.16, p<0.01$), süreklilik ($r=.17, p<0.01$), sosyal medya kullanımı ($r=.13, p<0.01$), online etkileşim tercihi ($r=.09, p<0.05$), duygu düzenleme ($r=.18, p<0.01$), yetersiz öz düzenleme ($r=.16, p<0.01$), olumsuz sonuçlar ($r=.17, p<0.01$), problemlı internet kullanımı puanları ($r=.19, p<0.01$) arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmaktadır. Bir diğer alt boyut olan ilişkisel şiddet mağduriyet puanı ile akıllı telefon bağımlılığı ($r=.10, p<0.05$), süreklilik ($r=.12, p<0.01$), yetkinlik ($r=.10, p<0.05$), sosyal medya kullanımı ($r=.13, p<0.01$), olumsuz sonuçlar ($r=.13, p<0.01$), problemlı internet kullanımı ($r=.11, p<0.05$), puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmaktadır.

Çok Kategorili İsimsel Lojistik Regresyon Analizi

Siber flört kötüye kullanım, mağduriyet ve siber flört kötüye kullanım/mağduriyet kategorisinde olmaya ilişkin risk faktörlerini belirlemek amacıyla çok kategorili isimsel lojistik regresyon analizi (multinomial lojistik regresyon analizi) yapılmıştır. Diğer bir deyişle, bu aşamada siber flört kötüye kullanım, mağduriyet ve siber flört kötüye kullanım/mağduriyet birbirinden ve siber flört şiddetine hiçbir biçimde karışmamış bireylerden ayıran etmenlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu süreçte bağımsız değişkenler olarak flört sayısı, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı, flörtle sosyal ağlarda mesajlaşma sıklığı, sosyal medyada herkese açık video/resim paylaşma, günlük ortalama kısa mesajlaşma (sms) sayısı, hafta içi/hafta sonu sosyal ağlarda geçirilen süre, akıllı telefon kullanımı, sosyal medya kullanımı ve internet kullanımı alınmıştır. Bağımlı değişken olan

siber flört şiddeti kategorileri (flört kötüye kullanım, mağduriyet, hem flört kötüye kullanım hem mağduriyet) ile ilişkili olabileceği düşünölen olası değişkenlerin tek değişkenli lojistik regresyon analizi ile test edilmiştir. Çok kategorili isimsel lojistik regresyon analizinin test edilmesi sürecinde model tahmin edilmiş, öncelikle tahmin edilen modelin uyum bilgisi ile ilgili bulgular Tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3. Model Uyum Bilgisi

	X^2	p	-2 Log likelihood	Nagelkerke R^2
Model 1	138.536	0.000*	443.200	0.400

Tablo 3 incelendiğinde, modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğu gözlenmektedir ($p<0.05$). Nagelkerke R^2 istatistiğinin %40 olduğu belirlenmiştir. Bu istatistik, bağımlı değişken ile bağımsız değişkenler arasında %40'lık bir ilişki olduğunu göstermektedir. Lojistik regresyon analizinde modelde yer alan bir bağımsız değişkenin anlamlılığını ölçmek için olabilirlik oran testinden yararlanılmaktadır. Olabilirlik oran testine ilişkin bulgular Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Olabilirlik Oran Testi Sonuçları

Etki	-2 LL	X^2	sd	p
Flört ilişki sayısı ¹	687.700	5.775	3	0.064
Flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı ²	689.605	7.260	3	0.027*
Flörtle sosyal ağlar aracılığıyla mesajlaşma sıklığı ³	695.473	9.165	3	0.002*
Sosyal medyada herkese açık video, resim paylaşma sıklığı ⁴	687.501	15.033	3	0.070
Günlük ortalama akıllı telefon ile mesajlaşma sayısı ⁵	683.839	7.061	3	0.334
Hafta içi sosyal ağlarda geçirilen süre ⁶	681.721	3.399	3	0.733
Hafta sonu sosyal ağlarda geçirilen süre ⁷	681.877	1.282	3	0.697
Akıllı Telefon Bağımlılığı	682.881	1.437	3	0.486
Süreklilik	690.309	2.441	3	0.020*
Yetkinlik	690.732	9.870	3	0.016*
Online etkileşim tercihi	685.713	10.292	3	0.153
Duygu Düzenleme	688.112	5.273	3	0.053
Olumsuz Sonuçlar	682.091	7.672	3	0.648
Yetersiz Öz Düzenleme	682.681	1.652	3	0.524

* $p<0.05$

¹Bu analizde flört ilişki sayısı “3 ve altı” için “1; “3’ten fazla” için 0 kodlanmıştır.

²Bu analizde flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı “asla/saatte” için 1; “her an/sürekli” için 0 kodlanmıştır.

³Bu analizde flörtle sosyal ağlar aracılığıyla mesajlaşma sıklığı “asla/saatte” için 1; “her an/sürekli” için 0 kodlanmıştır.

⁴Bu analizde Sosyal medyada herkese açık video, resim paylaşma sıklığı “hiç/çok nadir” için 1; “bazen/sık sık” için 0 kodlanmıştır.

⁵Bu analizde günlük ortalama akıllı telefon ile mesajlaşma sayısı “10 sms’ten az” için 1; “10 sms ve üstü” için 0 kodlanmıştır.

⁶Bu analizde hafta içi sosyal ağlarda geçirilen süre “6 saat ve altı” için 1; “6 saat üstü” için 0 kodlanmıştır.

⁷Bu analizde hafta sonu sosyal ağlarda geçirilen süre “6 saat ve altı” için 1; “6 saat üstü” için 0 kodlanmıştır.

Tablo 4’e göre, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı, sosyal medya kullanımı ölçeğinin alt boyutları olan süreklilik ve yetkinlik değişkenlerinin istatistiksel olarak anlamlı oldukları görülmektedir. Siber flört şiddeti kategorilerini yordamak için kurulmuş çok kategorili isimsel lojistik regresyon analizinde yer alan değişkenlerin katsayıları, bu katsayılar a ait standart hatalar (SE), Wald istatistikleri, anlamlılık düzeyleri ve bahis oranları [Exp (B)] ile ilgili bulgular Tablo 4’te gösterilmiştir. Çok kategorili isimsel lojistik regresyon analizinde referans değişkeni olarak “ne siber flört kötüye kullanım ne mağduriyet” kategorisinde olan grup alınmıştır. Tablodaki β değerleri her bir bağımsız değişkene ait etki sayısını göstermektedir. β değerine ilişkin pozitif işaret söz konusu değişkendeki artışın bireyin siber flört kötüye kullanım, mağduriyet veya kötüye kullanım/mağduriyet olasılığını arttırdığının, negatif işaret ise söz konusu değişkendeki azalışın bireyin siber flört kötüye kullanım, mağduriyet veya kötüye kullanım/mağduriyet olasılığını azalttığının işaretidir. Exp (β) değeri ise; modeldeki diğer değişkenlerin sabit tutulması durumunda ilgili değişken bir birim arttırıldığında öngörülen olayın veya olgunun olma olasılığındaki artışı ifade etmektedir.

Tablo 5. Çok Kategorili İsimsel Lojistik Regresyon Analizi Sonuçları**

Değişkenler	Flört kötüye kullanım				Mağduriyet				Hem Flört Kötüye Kullanım Hem Mağduriyet			
	B	Wald	p	Exp(B)	B	Wald	p	Exp(B)	B	Wald	p	Exp(B)
Flört ilişki sayısı	-0.060	0.018	0.893	0.941	-1.087	3.634	0.057	0.337	-0.639	3.105	0.078	0.528
Flörtle kısa mesajlaşma (sms)	-2.320	8.146	0.004*	0.098	-1.417	1.537	0.215	0.242	-1.471	5.008	0.025*	0.230
Flörtle sosyal ağlar aracılığıyla mesajlaşma sıklığı ²	2.009	8.398	0.004*	7.458	2.920	5.620	0.018*	18.545	0.704	2.313	0.128	2.022
Sosyal medyada herkese açık video, resim paylaşma	0.550	1.226	0.268	1.733	1.893	5.945	0.015*	6.641	0.541	1.909	0.167	1.718
Günlük ortalama kısa mesaj sayısı	-0.365	0.662	0.416	0.694	0.538	0.916	0.338	1.712	0.103	0.081	0.776	1.108
Hafta içi sosyal ağlarda geçirilen süre	0.147	0.077	0.781	1.158	0.701	1.066	0.302	2.017	0.305	0.536	0.464	1.356

Hafta sonu sosyal ağlarda geçirilen süre	-0.218	0.141	0.707	0.804	-0.718	0.796	0.372	0.488	0.030	0.004	0.948	1.031
Akıllı Telefon	0.022	0.364	0.546	1.023	0.060	1.832	0.176	1.062	0.009	0.081	0.776	1.009
Bağımlılığı												
Süreklilik	0.136	1.539	0.215	1.146	0.163	1.364	0.243	1.176	0.252	7.922	0.005*	1.286
Yetkinlik	-0.015	0.042	0.837	0.985	-0.170	3.479	0.062	0.844	-0.137	5.333	0.021*	0.872
Online Sosyal Etkileşim Tercih	-0.177	4.263	0.039*	0.838	-0.178	2.611	0.106	0.837	-0.128	3.951	0.047*	0.880
Duygu Düzenleme	0.086	1.001	0.317	1.090	-0.015	0.021	0.886	0.985	0.150	4.711	0.030*	1.162
Olumsuz Sonuçlar	-0.054	0.183	0.669	0.948	-0.040	0.057	0.811	0.961	0.040	0.146	0.702	1.041
Yetersiz Öz Düzenleme	0.023	0.087	0.769	1.023	-0.101	0.910	0.340	0.904	0.027	0.192	0.661	1.028

* $p < 0.05$ anlamlı etki var, $p > 0.05$ anlamlı etki yok; Lojistik regresyon

**Bu analizde referans alınan grup ne siber flört kötüye kullanım yapan ne mağduriyet yaşayan kişilerdir.

¹ Bu analizde flörtüyle “asla/saatte” mesajlaşanlar (sms) referans alınmıştır.

² Bu analizde flörtüyle sosyal ağlar aracılığıyla “her an/sürekli” mesajlaşanlar referans alınmıştır.

³ Sosyal medyada “ bazen/sık sık” herkese açık video, resim paylaşanlar referans alınmıştır.

Tablo 5 incelendiğinde, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı, flörtle sosyal ağlar aracılığıyla mesajlaşma sıklığı, online sosyal etkileşim tercihi değişkenlerinin, siber flört kötüye kullanımını üzerinde anlamlı bir etkiye sahip oldukları görülmektedir ($p<0.05$). Diğer değişkenlerin anlamlı bir etkisi bulunmamıştır ($p>0.05$). Flörtle “asla/saatte” sıklığında kısa mesajlaşmanın (sms) siber flört kötüye kullanıma etkisi negatif, flörtle sosyal ağlar aracılığıyla “her an/sürekli” sıklıkta mesajlaşmanın siber flört kötüye kullanıma etkisi pozitif, yüksek düzeyde online sosyal etkileşim tercihinin siber flört kötüye kullanıma etkisi ise negatiftir. Tablodaki Exp(B) sütunundaki odds oranları incelendiğinde; siber flört kötüye kullanım olasılığını, flörtle daha az sıklıkta kısa mesajlaşma (sms) 0.94 oranında, online sosyal etkileşim tercihi 0.84 oranında azaltmaktadır. Sosyal ağlar aracılığıyla daha sık mesajlaşma ise, siber flört kötüye kullanım olasılığını 7.5 kat artırmaktadır. Diğer değişkenlerle karşılaştırıldığında sosyal ağlarda mesajlaşmanın, siber flört kötüye kullanımının görülme olasılığını artıran bir risk faktörü olduğu söylenebilir.

Siber mağduriyet kategorisinde ise; flörtle sosyal ağlarla mesajlaşma sıklığı ile sosyal medyada herkese açık resim, video paylaşımı yapma sıklığının mağduriyeti istatistiksel olarak anlamlı etkilediği görülmüştür ($p<0.05$). Diğer değişkenlerin anlamlı bir etkisi bulunmamıştır ($p>0.05$). Flörtle sosyal ağlar aracılığıyla “her an/sürekli” sıklıkta mesajlaşmanın ve sosyal medyada “ bazen/sık sık” herkese açık video, resim paylaşmanın mağduriyete etkisi pozitifdir. Siber mağduriyet yaşama olasılığını; flörtle sosyal ağlar aracılığıyla daha sık mesajlaşma 18.55 kat, sosyal medyada daha sık herkese açık video, resim paylaşımına 6.64 kat artırmaktadır. Bu bulgulara dayanarak sosyal medyanın siber flört mağduriyetini oldukça artıran bir risk faktörü olduğu söylenebilir.

Flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığının, sosyal medya kullanım ölçeğinin alt boyutları olan süreklilik ve yetkinliğin, problemlili internet kullanımı ölçeği alt boyutlarından online sosyal etkileşim tercihi ve duygu düzenlemenin hem flört kötüye kullanımı hem mağduriyeti istatistiksel olarak anlamlı etkilediği görülmüştür ($p<0.05$). Diğer değişkenlerin anlamlı bir etkisi bulunmamıştır ($p>0.05$). Flörtle daha az kısa mesajlaşmanın (sms), yüksek düzeyde yetkinlik ve online sosyal etkileşim tercihinin hem flört kötüye kullanım hem mağduriyete etkisi negatif iken; süreklilik ve duygu düzenleme değişkenlerinin etkisi pozitifdir. Hem flört kötüye kullanımını hem de mağdur olma olasılığını, flörtle daha az kısa mesajlaşmanın (sms) 0.23, yetkinliğin 0.87, online sosyal etkileşimin ise 0.88 oranlarında azalttığı; süreklilik 1.29 ve duygu düzenlemenin ise 1.16 oranlarında artırdığı bulunmuştur.

Tartışma

Bu çalışmada, 18-25 yaş aralığında flört deneyimi olan genç yetişkinlerde görülen siber flört şiddetini yordayan risk faktörleri incelenmiştir. Araştırma bulguları, gençlerin büyük çoğunlukla ($N=352$) siber flört şiddeti kategorilerinden hem flört kötüye kullanım hem de mağduriyet kategorisinde yer aldıklarını göstermiştir. Cinsiyete göre dağılımda, kadınların erkeklere oranla daha fazla siber flört şiddetinin hem faili hem de mağduru olduğu görülmüştür. Bu çalışmada kullanılan siber flört şiddeti ölçeğinin hem failin hem de mağdurun bakış açılarını aynı anda değerlendirme özelliğine sahip olması sayesinde bu davranışların çift yönlü gerçekleştiğini ortaya koymak mümkün olabilmektedir. Benzer birçok çalışma siber flört kötüye kullanımın ve mağduriyetin birbiriyle yüksek oranda ilişkili olduğunu bildirerek davranışların çift yönlü olduğunu öne sürmektedir (Borrajo ve diğerleri, 2015; Reed ve diğerleri, 2016; Stonard, 2017).

Yaşa göre dağılımda ise yaş arttıkça hem fail hem mağdur olma sayısının da arttığı görülmektedir. Bu artış, gençlerin gelişimsel özellikleri ile açıklanabilir. Ergenlik döneminde flört ilişkileri tam bir ilişki niteliğinde olmayıp haz odaklı iken; beliren yetişkinlik diye tanımlanan 18-29 yaş aralığında flört ilişkileri daha çok ikili çıkma şeklinde fiziksel ve duygusal yakınlık içermektedir (Atak ve Çok, 2010). Bu yaş grubunda teknoloji kullanımının yaygınlığı dikkate alındığında, partnerlerin çevrimiçi faaliyetleri siber flört şiddeti açısından yüksek risk oluşturabilir (Marganski ve Melander, 2018). Bu çalışmada, cinsiyet ve yaş değişkenleri modelde anlamlı etkileri olmadığı için lojistik regresyona dâhil edilmemiştir ($p>0.05$). Bu nedenle, siber flört şiddetinin azaltan veya artıran bir risk faktörü olup olmadığı tespit edilememiştir.

Araştırmanın siber flört şiddetini belirleyen risk faktörlerine ilişkin çok değişkenli analizlerden elde edilen sonuçlarına göre, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığının, siber ortamda flörtü kötüye kullanan ve hem flörtü kötüye kullanan hem mağdur olan bireyleri; ne siber ortamda flörtü kötüye kullanan ne mağduriyet yaşayan bireylerden anlamlı bir şekilde ayırdığı görülmüştür. Başka bir deyişle, flört ile az sıklıkta kısa mesajlaşma (sms) siber ortamda flörtü kötüye kullanma ve kötüye kullanma/mağdur olma olasılığı azaltmaktadır. Romantik ilişkilerde mesajlaşma (texting) ile ilgili araştırmalar, mesajlaşma sıklığı ile beraber partnerin mesajlaşma algısı, eğilimi ve mesajın içeriğini de ilgili bulmuştur (Kelly ve Miller-Ott, 2018; McEvan ve Horn, 2016). Bazı çiftler için sık sık mesajlaşma ilişkide olumlu karşılırken, mesajlaşma eğilimi düşük partnerler ilişkide daha seyrek mesaj almayı sorun etmemektedirler. Flört partnerlerinin, yüz yüze iletişimleri veya telefon görüşmeleri

ile karşılaştırıldığında, kısa mesajlarının birçok yanlış anlaşılmalardan dolayı sorun ürettiği bildirilmektedir (Kelly ve Miller-Ott, 2018). Örneğin; çok duygusal bir metne kısa cevap vermek ya da şakacı bir mesajı yanlış yorumlama partnerin kızgın olmasına neden olabilmektedir. Flört ilişkilerinde cep telefonuyla kısa mesajlaşma (sms) genellikle flörtü izleme (stalklama) ve kontrol etmek amaçlı da kullanılmaktadır (Postmus, 2013). Araştırmanın bu bulgusunu destekleyen Picard (2007) tarafından yapılan bir araştırmada, 382 katılımcının %30'u partnerinden nerede oldukları ve ne yaptıklarını izlemek için bir saat içinde 10 veya daha fazla SMS aldığını; %25'nin kısa mesaj (sms) yoluyla taciz edildiğini veya küçük düşürüldüğünü ve %22'sinin ise sekse zorlandığı tespit edilmiştir. Mayoyo, Ogeno ve Likoye (2020) tarafından üniversite öğrencileriyle yapılan bir başka çalışmanın sonucu da, cep telefonu ile izleme ve kontrol etme davranışları yaygın bulunmuş olup, katılımcıların %64'ü partneri tarafından aramalara ve mesajlara hızlı yanıt vermesi konusunda baskı gördüklerini bildirmiştir. Bu sonuca dayanarak; çiftlerin birlikte değilken birbirlerini telefonla aramak ya da mesaj göndermek istemeleri normal bir davranış iken, bu davranışın partnerlerden birini rahatsız edecek sıklıkta gerçekleşmesi durumunda siber flört şiddeti eylemine dönüşebileceği söylenebilir.

Araştırmanın sosyal medya ile ilgili bulgularından flörtle sosyal ağlar aracılığıyla mesajlaşmanın, siber ortamda flörtü kötüye kullanan ve mağduriyet yaşayan bireyleri, ne flörtü kötüye kullanan ne mağduriyet yaşayan bireylerden anlamlı bir şekilde ayırdığıdır. Diğer bir deyişle; sosyal ağlar aracılığıyla sık mesajlaşma hem flört kötüye kullanımı hem de mağduriyet olasılığını artırmaktadır. Benzer şekilde, literatürde flört ilişkisinde sosyal ağ kullanımının zorbalık ve mağduriyete neden olduğuna ilişkin bulgulara ulaşan pek çok araştırma bulunmaktadır (Reed, Tolman ve Ward, 2016; Van Ouytsel ve diğerleri, 2019; Walker ve diğerleri, 2019). Dijital iletişim teknolojisi ile siber flört kötüye kullanımının artık daha kolay hale geldiğini ve çiftlerin anlık mesajlaşma ve sosyal ağ siteleri aracılığıyla bağlantıda kalmalarına izin verdiği bir gerçektir (Taylor ve diğerleri, 2013). Bu konuda yapılan çalışmalar, sosyal ağlar aracılığıyla partnerin kötüye kullanımı ve mağduriyet yaşanan durumlar arasında sıklıkla psikolojik davranışlar (partnerini tehdit etmek, izini olmadan utanç verici bilgileri paylaşmak), cinsellik içeren davranışlar (örneğin, açık fotoğraflar göndermek için baskı yapmak, partnerin açık fotoğraflarını paylaşmak), siber taciz davranışları (örneğin, partnerinin hesaplarını rızası olmadan kontrol etmek, GPS ile takip etmek) olduğunu bildirmektedir (Henry ve Powell, 2016; Woodlock, 2016).

Araştırmanın sosyal medya ile ilgili bir diğer bulgusu da, sosyal medyada herkese açık video, resim paylaşımı yapmanın siber mağduriyet yaşayan bireyleri, ne flörtü kötüye kullanan ne mağduriyet yaşayan bireylerden anlamlı bir şekilde ayırdığıdır. Sosyal medyada herkese açık video, resim paylaşımı siber flört mağduriyetini artırmaktadır. Bu sonuç, Matsangidou ve Otterbacher'in (2018), flört ilişkisinin partnerlerin sosyal medya davranışlarını manipüle ettiğini; sosyal medyada yayınladıkları gönderleri nedeniyle partnerinin fiziksel, cinsel ve duygusal istismarına maruz kaldıklarını tespit ettikleri araştırma bulgusuyla örtüşmektedir. İngiltere'de 18-25 yaş aralığında yer alan 319 genç ile yapılan bir çalışmada, rıza dışı paylaşım suçu bildirme ile mağduriyet arasında bir ilişki bulunmuştur. Araştırmada, flört ilişkisinde partnerlerin sosyal medya üzerinden birbirleriyle paylaştıkları mesaj, resim ve videoları partnerin rıza olmadan paylaştıkları, rıza dışı paylaşım motivasyonlarının da genellikle eğlence ve şaka olarak açıklandığı, bir sorun olarak düşünülmediği, bazı mağdurlarda da intikam duygularına ve strese neden olduğu tespit edilmiştir (Walker ve diğerleri, 2019).

Araştırmanın sosyal medya kullanımı ile ilgili bulgusu ise; sosyal medya kullanımında süreklilik ve yetkinliğin, hem flörtü kötüye kullanan hem mağdur olan bireyleri, ne kötüye kullanan ne mağdur olan bireylerden anlamlı bir şekilde ayırdığını göstermektedir. Başka bir deyişle, sosyal medya ile sürekli meşgul olma siber ortamda hem flört kötüye kullanım hem de mağduriyet olasılığını artırırken, sosyal medya kullanımında yetkinlik azaltmaktadır. Flört şiddetiyle karşılaşan gençlerle yapılan niteliksel bir araştırma, sosyal medyanın tartışmaların artmasında, partnerlerin müdahaleci izlenmesinde ve ayrılmış çiftler arasında uzun süreli iletişimde rol oynadığını bulmuştur (Draucker ve Martsof, 2010). Bir araştırmada, partneri sosyal medyayı kullananların %23'ü, mevcut partnerinin bu sitelerdeki diğerleriyle etkileşime girme şekli nedeniyle ilişkilerini kısıktığını veya emin olmadıklarını söylemiş ve bu oran 18-29 yaşları arasında %34'e yükselmiştir. Sosyal medya, kıskançlık, öfke, aldatılmışlık, yeterli ilgiyi görememe gibi duygu ve düşünceleri tetikleyebilir, kişi fail/mağdur olabilir. Nitekim son araştırmalar, sosyal ağ sitelerinin kullanımının, bir partnerin diğerine karşı kıskançlık duygusunu geliştirme riskini artırdığını da göstermektedir (Deans ve Bhogal, 2019). Bir partnere yakın olma ve sadakatinden emin olma arzusu, gençlerin flört ilişkilerinin yeni bir yönü değildir, ancak sosyal medya kullanımı, gençlerin artan izleme/takip seviyeleri yoluyla bu hedeflere ulaşma becerilerini genişletmiştir. Bu durum, kişisel bilgilerin partneri tarafından ifşa edilmesi ve kişisel resimlerin paylaşılması gibi mahremiyetin ihlal edilmesiyle sonuçlanabilir. Sosyal medyanın

gençlere, partnerlerine sürekli erişim ve partnerlerinin her hareketini/aktivitesini izleme yeteneği sunması ince ve/ veya açık bir zorlama olarak deneyimlenebilir. Üniversite öğrencilerinin eski partneri takip etmek üzere Facebook kullanımlarını inceleyen bir araştırmada, katılımcıların %18'inin eski partnerlerini alenen taciz ettiklerini, %67'sinin daha az şiddetli denebilecek pasif tarzda eski partnerle etkileşim için Facebook'u kullandıkları tespit edilmiştir (Lydon, Bonds-Raacke ve Cratty, 2011). Giderek artan bir şekilde, teknolojinin, bir partnerin diğerini izlemesine ve kontrol etmesine ve özünde ona bir "dijital tasma" takmasına olanak tanıyacak ölçüde siber flört şiddetini kolaylaştırabileceği aşikârdır (Draucker ve Martsolf, 2010). Sosyal medya kullanımında yetkin olmanın siber flört şiddeti olasılığını azalttığı sonucunu destekleyen araştırmalar sosyal medya yetkinliği arttıkça siber zorbalığın azaldığı yönünde bulgulara ulaşmışlardır (Hallam ve Zanella, 2017; Watts, Wagner, Velasquez ve Behrens, 2017; Zhu ve diğerleri, 2018). Sosyal medya yetkinliği, bireylerin mesaj gönderme, başkalarıyla etkileşim kurma ve bir toplulukta konuşmayı ve katılımı teşvik etme aracı olarak sosyal medyayı uygun şekilde kullanma kapasitesine sahip olma anlamına gelmektedir (Alber ve diğerleri, 2014). Araştırmanın bu bulgusunu destekleyen Bennett ve arkadaşlarının (2011) üniversite öğrencileri ile yapmış olduğu çalışmada, bir partneri izlemek üzere sosyal medyayı kullanmanın, sahiplenme veya kontrol etmeye yönelik davranışlar eşlik etmediği sürece gençleri rahatsız etmediği tespit edilmiştir.

Problemlili internet kullanımı ile ilgili araştırma bulgularından online etkileşim tercihinin, siber ortamda flörtü kötüye kullanan ile hem flört kötüye kullanan hem mağduriyet yaşıyan bireyleri, ne kötüye kullanan ne mağduriyet yaşıyan bireylerden anlamlı bir şekilde ayırdığı görülmüştür. Başka bir deyişle, yüz yüze sosyal etkileşimi tercih etme yerine online sosyal etkileşimi tercih etmenin, siber flört kötüye kullanımı ve kötüye kullanım/mağduriyet olasılığını azalttığı bulunmuştur. Bunun nedenleri arasında, flört eden çiftlere internetin cinsellikle ilgili gelişim ve desteğe izin vermesi (Kingston ve Malamuth, 2011), sosyal etkileşimin sözlü olmayan ipuçlarını barındırmaması, fiziksel görünümün öneminin azalması (McKenna ve Bargh, 2000), etkileşimlerin süresi ve hızı (Bargh ve McKenna, 2004), ilişkiyi sürdürme kolaylığı olabilir. Reed ve arkadaşlarına (2016) göre dijital medya, çatışma sırasında fiziksel şiddet olasılığını ortadan kaldıran bir iletişim aracı olabilir ve bu nedenle bazı durumlarda yüz yüze iletişimden daha güvenli olabilmektedir. Etkileşimli dijital teknolojilerin yüz yüze iletişim kaygısı olan bireylere yeni ilişkiler

kurmada alternatif bir sosyal destek kaynağı olması bakımından şiddeti azaltmada etkili olabilir.

Araştırmanın problemleri internet kullanımını ile ilgili bulgularından bir diğeri de, duygu düzenlemenin siber ortamda hem flört kötüye kullanan hem de mağduriyet yaşıyan bireyleri, ne kötüye kullanan ne mağduriyet yaşıyan bireylerden anlamlı bir şekilde ayırdığıdır. Başka bir deyişle, olumsuz duygu durumlarında değişiklik yaratmak için internetin kullanılması flört kötüye kullanım/mağduriyet olasılığını artırmaktadır. Benzer şekilde, duygu düzenlemede güçlük çeken bireylerin zor duyguları bastırma ve/veya anlık duygusal tatmin aramak üzere internet kullanımına yönelmesi arasında bir ilişki vardır (Akbari, 2017; Caplan, 2010; Rozgonjuk ve Elhai, 2019). Lee ve arkadaşlarının (2020) duygusal düzensizlik ile flört şiddeti arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırmasının sonuçları genellikle çift yönlü gerçekleşen flört şiddetinin, duygu düzenlemede zayıf bir partnerin aynı şekilde duygu düzensizliği olan bir partnerle eşleştiğinde ortaya çıktığını göstermektedir. Marshall ve arkadaşları (2013), kaygılı bireylerin partnerlerine daha az güvendikleri, daha fazla kıskandıkları ve böylece Facebook sayfasını daha çok kontrol ettiklerini ortaya koymuştur. Hormes, Kearns ve Timko (2014), sosyal ağ sitelerinin sorunlu kullanıcılarının, sorunlu olmayanlara göre duyguları kabul etmeme, sınırlı duygu düzenleme stratejileri ve hedefe yönelik davranışlarla ilgili zorluklara sahip olduklarını gözlemlemiştir. Bu sonuçlara dayanarak, duygu düzenleme becerilerine sahip olmanın, partnerler arasında sorunlu internet kullanımını azaltacağını söylemek mümkündür.

Araştırma sonuçları genel olarak değerlendirildiğinde, üniversite öğrencilerinin siber flört şiddeti kategorilerini birbirinden ve siber flört şiddetini yaşamamış bireylerden ayıran faktörlerin olduğu görülmektedir. Bu sonuca göre, flörtle kısa mesajlaşma (sms) sıklığı, siber flört kötüye kullanım ile kötüye kullanım/mağduriyet; flörtle sosyal ağlar aracılığıyla mesajlaşma sıklığı siber flört kötüye kullanım ve mağduriyet; sosyal medyada herkese açık video, resim paylaşma sıklığı siber mağduriyet; sosyal medya kullanımında süreklilik ve yetkinliğin kötüye kullanım/mağduriyet; problemleri internet kullanımında online sosyal etkileşim tercihinin siber flört kötüye kullanım ile kötüye kullanım/mağduriyet; duygu düzenlemenin kötüye kullanım/mağduriyet olma olasılığını artıran veya azaltan risk faktörleridir.

Sonuç

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte gençler her geçen gün artan bir şekilde dijital araçlarla dijital ortamlarda daha fazla vakit geçirmekte ve bu da siber riskleri artırmaktadır. Flört

ilişkilerinde bu teknolojiler, gençlerin önemli gelişimsel kilometre taşlarına ulaşmasına yardımcı olabilir ama aynı zamanda, herhangi bir biçimde şiddetin ortaya çıkması normal gelişimi bozabilir. Dahası, istismarcı ilişkilerdeki gençlerin bu sağlıksız istismar kalıplarını gelecekteki ilişkilerine taşıma olasılığı yüksektir. Flört şiddeti ülkemizde son yıllarda araştırmacıların dikkatini çeken önemli bir konudur. Dijital flört ilişkilerindeki güç dinamiklerini anlamak, önleyici ruh sağlığı hizmetlerinin temelini oluşturmada önemli olacaktır. Araştırma sonuçlarından yola siber flört şiddetini önlemeye dair öneriler şöyledir:

Flört şiddeti konusunda daha fazla akademik araştırma yapılması teşvik edilerek, şiddetin görülme biçimlerini ve sıklığını ortaya koyarak durum tespiti yapmak, önleme ve müdahale program ve stratejilerinin oluşturulmasına katkı sağlayabilir.

Eğitim kurumlarında siber zorbalık kadar gençlerin siber flört şiddeti hakkında bilgi sahibi olmalarını sağlanmak, bu dijital davranışları sorunlu olarak çerçevelemek üzere gençlere yardımcı olabilir. Şiddete maruz kalan öğrencilerin, bildirim yapması teşvik etmek ve güvenli internet kullanımı, yasal zemine uygun hak ve sorumluluklar konusunda gençlerin bilgilendirilmesi önerilmektedir.

Üniversiteler bünyesindeki ruh sağlığı hizmetlerinden sorumlu, kadın araştırmaları ya da gençlik çalışmaları yürüten birim ve merkezlerin konuyla ilgili hem personelin hem de gençlerin farkındalığını artırmada görev almalarını sağlamak şiddetin azaltılmasına yardımcı olabilir. Üniversitelerde ruh sağlığı hizmetleri sunan birim ve merkezlerin sunacağı psikolojik destek ve sağaltım yoluyla duygu düzenleme becerileri zayıf, bağımlılık davranışları olan, riskli cinsel davranışlar sergileyen, saldırganlık düzeyi yüksek gençlere yardım edilmesi iyi olacaktır. Aynı şekilde mağduriyeti olanları yaşadıkları travmayla başa çıkmalarına yardım edilmelidir. Gençlere çevrimiçi taciz içermeyen güvenli ilişkiler (örn. romantik veya romantik olmayan) geliştirmesini öğreten kapsamlı bir sağlıklı ilişki programı uygulanması, seminerler verilmesi, atölyeler düzenlenmesi önerilmektedir. Bu çalışmaların özellikle şiddeti destekleyen cinsiyet temelli yaklaşımları hedef alması iyi olabilir. Önleyici temelli çalışmaların cinsiyet stereotiplerinin ve normlarının dikkate almasının yanı sıra, sağlıklı, rızaya dayalı ve saygılı flört davranışlarını kapsamalıdır.

Son olarak, genç yetişkinlerde görülen siber flört şiddetini yordayan risk faktörlerini belirlemede önemli ipuçları sunan bu çalışmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Bunlardan ilki örnekleme ile ilgilidir. Araştırmanın katılımcıların çoğunluğu kadındır (% 69) ve LGBTİ'li bireyler örnekleme dahil edilmemiştir. Bu nedenle cinsiyet farkları açısından karşılaştırmalı sonuçlara ulaşılamamıştır. Araştırmanın bir diğer sınırlılığı ise, kullanılan ölçme araçlarının

öz-bildirime dayalı olmasıdır. Araştırmanın yöntemi ilişkisel yöntem olup nedensellik ortaya koymamaktadır. Gelecek araştırmalarda, farklı örneklem gruplarında karşılaştırmalı, karma desen çalışmalara yer verilmesi, başka risk faktörlerinin siber flört şiddetine etkileri araştırılabilir. Araştırma sonuçları bu sınırlılıklar kapsamında değerlendirilmelidir.

Etik Kurul İzin Bilgisi: *Bu araştırma, Trakya Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulunun 13/01/2021 tarihli 01/26 sayılı kararı ile alınan izinle yürütülmüştür.*

Yazar Çıkar Çatışması Bilgisi: *Çalışma kapsamında herhangi bir kişisel ve finansal çıkar çatışması bulunmamaktadır.*

Yazar Katkısı: *Makalenin hazırlanması ve düzeltilmesine ilişkin katkı ilgili yazar tarafından gerçekleştirilmiştir.*

Kaynakça

- Akbari, M. (2017). Metacognitions or distress intolerance: The mediating role in the relationship between emotional dysregulation and problematic internet use. *Addictive Behaviors Reports*, 6, 128-133.
- Alber, J. M., Bernhardt, J. M., Stellefson, M., Weiler, R. M., Anderson-Lewis, C., Miller, M. D., & MacInnes, J. (2014). Designing and testing an inventory for measuring social media competency of certified health education specialists. *Journal of Medical Internet Research*, 17(9), 221–221.
- Atak, H. & Çok, F. (2010). A new period in human life: Emerging adulthood. *Journal of Childhood and Adolescence Mental Health*, 17(1), 39-50.
- Baker, C. K., & Carreño, P. K. (2016). Understanding the role of technology in adolescent dating and dating violence. *Journal of Child and Family Studies*, 25, 308–320.
- Bakır, A. & Kalkan, B. (2019). Siber flört istismarı, beden imgesi ve benlik saygısı arasındaki ilişki. *Aile Psikolojik Danışmanlığı Dergisi*, 2 (2), 21-25.
- Bargh, J. A. & Mckenna, K. Y. A. (2004). The internet and social life. *Annual Review of Psychology*, 55, 573 – 590.

- Bennet, D.C., Guran, E.L., Ramos, M.C., & MargolinCollege, G (2011). Students' electronic victimization in friendships and dating relationships: Anticipated distress and associations with risky behaviors. *Violence and Victims, 4*, 410-429.
- Borrajo, E., Gámez-Guadix, M., Pereda, N., & Calvete, E. (2015). The development and validation of the cyber dating abuse questionnaire among young couples. *Computers in Human Behavior, 48*, 358–365.
- Burke, S. C., Wallen, M., Vail-Smith, K., & Knox, D. (2011). Using technology to control intimate partners: An exploratory study of college undergraduates. *Computers in Human Behavior, 27*(3), 1162–1167.
- Canoğulları, Ö. & Cenkseven-Önder, F. (2019). Genelleştirilmiş Problemler İnternet Kullanımı Ölçeği 2 (GPIKÖ2)'nin Türkçeye uyarlanması çalışması. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, 11*(18), 1540-1565.
- Caplan, S.E. (2010). Theory and measurement of generalized problematic internet use: A two-step approach. *Computers in Human Behavior, 26*, 1089-1097.
- Creswell, J. W. (2016). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research* (4th ed.). Boston, MA: Pearson.
- Deans, H., & Bhogal, M.S. (2019). Perpetrating cyber dating abuse: A brief report on the role of aggression, romantic jealousy and gender. *Current Psychology, 38*, 1077–1082.
- Deniz, L.& Tutgun-Ünal, A. (2019). Sosyal medya çağında kuşakların sosyal medya kullanımı ve değerlerine yönelik bir dizi ölçek geliştirme çalışması. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, 11*(18), 1025-1057.
- Dim, E. E., & Elabor-Idemudia, P. (2018). Prevalence and predictors of psychological violence against male victims in intimate relationships in Canada. *Journal of Aggression, Maltreatment and Trauma, 27*(8), 846-866.
- Draucker, C. B.,& Martsolf, D. S. (2010). The role of electronic communication technology in adolescent dating violence. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing, 23*, 133–142.
- Erdem, A., Tunç, E., & Erdem, Ş. (Ekim, 2018). Siber Flört Şiddeti Ölçeği geçerlik ve güvenilirlik çalışması. 20. Uluslararası Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi'de bildiri olarak sunulmuştur, Samsun, Türkiye.

- Hallam, C., & Zanella, G. (2017). Online self-disclosure: The privacy paradox explained as a temporally discounted balance between concerns and rewards. *Computers in Human Behavior*, 68, 217–227.
- Henry, N., & Powell, A. (2016). Sexual violence in the digital age: The scope and limits of criminal law. *Social & Legal Studies*, 25(4), 397–418.
- Hormes, J.H., Kearns, B., & Timko, C.A. (2014). Craving Facebook? Behavioral addiction to online social networking and its association with emotion regulation deficits. *Addiction*, 109, 2079-2088.
- Işığışık, E. (2003). *Bebeklerin doğum ağırlıklarını ve boylarını etkileyen faktörlerin lojistik regresyon analizi ile araştırılması*. VI. Ulusal Ekonometri ve İstatistik Sempozyumu'nda bildiri olarak sunulmuştur. Ankara, Türkiye.
- Kelly, L. & Miller-Ott, A.E. (2018). Perceived miscommunication in friends' and romantic partners' texted conversations. *Southern Communication Journal*, 83(4), 267-280.
- Kingston, D.A. & Malamuth, N.M. (2011). Problems with aggregate data and the importance of individual differences in the study of pornography and sexual aggression: Comment on Diamond, Jozifkova, and Weiss (2010). *Archives of Sex Behavior*, 40, 1045–1048.
- Klettke, B., Hallford, D. J., & Mellor, D. J. (2014). Sexting prevalence and correlates: A systematic literature review. *Clinical Psychology Review*, 34, 44–53.
- Kohut, A., Wike, R., Horowitz, J. M., Simmons, K., Poushter, J., Barker, C., et al. (2011). *Global digital communication: Texting, social networking popular worldwide*. Washington, DC: Pew Global Attitudes Project, Pew Research Center.
- Kwon, M., Kim, D.J., Cho, H., & Yang, S. (2013). The smartphone addiction scale: development and validation of a short version for adolescents. *PloS One*, 8(12), e83558
- Lee, K. D. M., Rodriguez, L. M., Edwards, K. M., & Neal, A. M. (2020). Emotional dysregulation and intimate partner violence: A dyadic perspective. *Psychology of Violence*, 10(2), 162–171.
- Leisring, P. A., & Giumetti, G. W. (2014). Sticks and stones may break my bones, but abusive text messages also hurt. *Partner Abuse*, 5(3), 323-341.
- Lyndon, A., Bonds-Raacke, J. & Cratty, A.D. (2011). College students' Facebook stalking of ex-partners. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 14, 711-716.

- Machimbarrena, J. M., González-Cabrera, J., Montiel, I., & Ortega-Barón, J. (2021). An exploratory analysis of different problematic internet use profiles in cybervictims, cyberbullies, and cyberbully victims. *Cyberpsychology, Behavior and Social Networking*, 24(10), 664-672.
- Marshall, T.C., Lefringhausen, K., & Ferenczi, N. (2015). The big five, self-esteem, and narcissism as predictors of the topics people write about in Facebook status updates. *Personality And Individual Differences*, 85, 35-40.
- Marganski, A., & Fauth, K. (2013). Socially interactive technology and contemporary dating: A cross-cultural exploration of deviant behaviors among young adults in the modern, evolving technological world. *International Criminal Justice Review*, 23(4), 357-377.
- Marganski, A., & Melander, L. (2018). Intimate Partner violence victimization in the cyber and real world: Examining the extent of cyber aggression experiences and its association with in-person dating violence. *Journal of Interpersonal Violence*, 33(7), 1071–1095.
- Martinez-Pecino, R., & Durán, M. (2019). I love you but I cyberbully you: The role of hostile sexism. *Journal of Interpersonal Violence*, 34(4), 812-825.
- Matsangidou, M., & Otterbacher, J. (2018). Can Posting Be a Catalyst for Dating Violence? Social media behaviors and physical interactions. *Violence and Gender*, 5(3), 182-190.
- Mayoyo, N. , Ogeno, J. & Likoye, F. (2020). The impact of contemporary communication technology on undergraduate students' dating violence episodes: An exploration of routine activity theory. *Open Journal of Social Sciences*, 8, 161-175.
- McEwan, B., & Horn, D. (2016). ILY & Can U pick up some milk: Effects of relational maintenance via text messaging on relational satisfaction and closeness in dating partners. *Southern Communication Journal*, 81(3), 168-181.
- McKenna, K.Y.A. & Bargh, J.A. (2000). Plan 9 from cyberspace: The implications of the internet for personality and social psychology. *Personality and Social Psychology Review*, 4, 57-75.
- Mittal, V. A., Tessner, K. D., & Walker, E. F. (2007). Elevated social Internet use and schizotypal personality disorder in adolescents. *Schizophrenia Research*, 94(1-3), 50-57.

- Morelli, M., Bianchi, D., Chirumbolo, A., & Baiocco, R. (2017). The cyber dating violence inventory. Validation of a new scale for online perpetration and victimization among dating partners. *European Journal of Developmental Psychology, 15*(4), 464–471.
- Muñiz-Rivas, M., Vera, M., & Povedano-Díaz, A. (2019). Parental style, dating violence and gender. *International Journal Of Environmental Research and Public Health, 16*(15), 2722.
- Noyan, C. O., Enez-Darçın, A., Nurmedov, S., Yılmaz, O. & Dilbaz, N. (2015). Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeğinin kısa formunun üniversite öğrencilerinde Türkçe geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi, 16*, 73-81.
- Picard, P. (2007). *Tech Abuse in Teen Relationships Study*. NY: Liz Claiborne Inc.
- Postmus, J. (2013). *Sexual violence and abuse*. Santa Barbara: Abc-Clio.
- Reed, L.A., Tolman, R.M. & Ward, L.M. (2016). Snooping and sexting: Digital media as a context for dating aggression and abuse among college students. *Violence Against Women, 22*(13), 1-21.
- Smith-Darden, J.P., Kernsmith, P.D., Victor, B. ve Lathrop, R.A. (2017). Electronic displays of aggression in teen dating relationships: Does the social ecology matter?, *Computers in Human Behavior, 67*, 33-40.
- Smoker, M., & March, E. (2017). Predicting perpetration of intimate partner cyberstalking: Gender and the Dark Tetrad. *Computers in Human Behavior, 72*, 390-396.
- Stonard, K.E., Bowen, E., Walker, K. & Price, S.A. (2017). They'll always find a way to get to you: Technology use in adolescent romantic relationships and its role in dating violence and abuse. *Journal of Interpersonal Violence, 32*, 2083-2117.
- Stonard, K. E. (2021). The prevalence and overlap of technology-assisted and offline adolescent dating violence. *Current Psychology: Advance online publication, 40*(3), 1056-1070.
- Taylor, B.G., Stein, N.D., Mumford, E.A. & Woods, D. (2013). Shifting boundaries: An experimental evaluation of a dating violence prevention program in middle schools. *Previews Science, 14*, 64–76.
- Temple, J.R., Choi, H.J., Brem, M., Wolford-Clevenger, C., Stuart, G.L., Peskin, M.F. & Elmquist, J. (2016). The temporal association between traditional and cyber dating abuse among adolescents. *Journal of Youth and Adolescence, 45*, 340-349.

- Tjaden, P., & Thoennes, N. (2000). *Full report of the prevalence, incidence, and consequences of violence against women: Findings from the National Violence Against Women Survey*. Washington, DC: U.S. Department of Justice.
- Valkenburg, P. M., & Peter, J. (2011). Online communication among adolescents: An integrated model of its attraction, opportunities, and risks. *Journal of Adolescent Health, 48*, 121–127.
- Van Ouytsel, J., Walrave, M., Ponnet, K., & Temple, J.R. (2016). Digital forms of dating violence: what school nurses need to know. *NASN School Nurse, 31*(6), 348-353.
- Van Ouytsel, J., Walrave, M., Ponnet, K., Willems, A., & Van Dam, M. (2019). Adolescents' perceptions of digital media's potential to elicit jealousy, conflict and monitoring behaviors within romantic relationships. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace, 13*(3), 3-21.
- Walker, K., Sleath, E., Hatcher, R. M., Hine, B., & Crookes, R. L. (2019). Nonconsensual sharing of private sexually explicit media among university students. *Journal of Interpersonal Violence, 36*(17-18), NP9078 –NP9108.
- Watts, L. K., Wagner, J., Velasquez, B., & Behrens, P. I. (2017). Cyberbullying in higher education: A literature review. *Computers in Human Behavior, 69*, 268–274.
- Wolfe, D. A., Scott, K., Reitzel-Jaffe, D., Wekerle, C., Grasley, C., & Straatman, A. L. (2001). Development and validation of the conflict in adolescent dating relationships inventory. *Psychological Assessment, 13*, 277–293.
- Woodlock, D. (2017). The abuse of technology in domestic violence and stalking. *Violence Against Women, 23*(5), 584–602.
- Yıldırım, S., Ergüzer, T.T., & Sayar, H.G. (2019). Akıllı telefon bağımlılığı. *Current Addiction Research, 3*(1), 25-30.
- Zhu, S., Yang, H. H., Xu, S., & MacLeod, J. (2019). Social media competence and digital citizenship among college students. *Convergence, 25*(4), 735–752.
- Zweig, J. M., Dank, M., Yahner, J., & Lachman, P. (2013). The rate of cyber dating abuse among teens and how it relates to other forms of teen dating violence. *Journal of Youth and Adolescence, 42*, 1063–1077.

Examination of Risk Factors Predicting Cyber-Dating Violence Categories in Youths *

Seda DONAT BACIOĞLU**

• **Received:** 20.03.2022 • **Accepted:** 26.06.2022 • **Online First:** 26.06.2022

Abstract

Cyberdating violence is a kind of dating violence resulting in both perpetration and victimization of partners with the use of technological tools. The present study aims to examine the risk factors predicting cyber dating violence categories of youths. The study included a total of 470 undergraduate students (311 females and 159 males) from Turkey, aged between 18- 25 years. Data were collected from the participants of the study through self-report scales. Multinomial logistic regression analysis was used to analyze the collected data. The findings suggest that the frequency of text messaging (SMS) with date, the frequency of posting a video/photo on social media, the frequency of and competence in using social media, and online social interaction preferences and emotion regulation in problematic internet usage are the risk factors increasing or decreasing probability of perpetration and/or victimization of partners. Based on these findings, understanding the power dynamics in dating relationships may enlighten individuals to have digital dating interactions isolated from violent activities or abusive patterns. The present study suggests developing preventive and intervention strategies in future studies.

Keywords: cyber dating violence, perpetration, victimization, digital media tools, youths.

Cited:

Donat Bacioğlu, S. (2023). Examination of risk factors predicting cyber dating violence categories in youths. *Pamukkale University Journal of Education*, 57, 151-176. doi:10.9779.pauefd.1090649.

* The part of this study was presented as oral presentation at International Congress of Adolescence and Youth Studies between 29 Nisan-01 Mayıs 2021.

** Assoc. Prof. Ph. D., Trakya University, Faculty of Education, Department of Educational Sciences., sedadonatbacioglu@trakya.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-9901-0601.

Introduction

Developing technologies have become to invade more and more places in the lives of humans, including their relationships. Digital applications and networking via various communication tools (SMS, e-mails, video chats, etc.) have been increasing in number for the last decade and bringing about significant changes in the social interactions of adolescents and youths, including their way of developing and sustaining dating relations (Burke et al., 2011; Valkenburg & Peter, 2011). Literature includes studies showing that young people use technology to form and sustain affiliations (Draucker & Martsof, 2010) and explore their sexualities in this way (Klettke et al., 2014); however, on the other hand, technology opens new doors to abuse and abusive behaviors (Baker & Carreño, 2016).

Cyber dating abuse is a type of online violence in which a perpetrator can spread information about a victim to large masses quickly and be in constant contact with that victim (Zweig et al., 2013). This kind of violence occurs as direct violence activities (threats, insults, mocking, embarrassing, spreading photos or comments that may hurt the victim) and/or indirect violence activities (accessing personal messages in social media or e-mail accounts without permission or controlling over a friend group) to a current or ex-partner using technology like cell phone, social media or electronic mail (Temple et al., 2016; Zweig et al., 2013; Wolford-Clevenger et al., 2016). Attempts to damage a partner's relational network (e.g., spreading rumors and turning friends against the partner) are associated with relational dating violence with a rate of little reportage (less than 15%) (Morelli et al., 2018; Wolfe et al., 2001). The most common forms of psychological violence include expressive violence, such as hurting or threatening the partner, and coercive violence, such as behaviors aiming to dominate and manipulate the partner (Dim & Elabor-Idemudia, 2018; Sinha, 2013). Jealousy, insecurity, obsessive, and controlling emotions and/or behaviors construct the basis of such behaviors, which have increased through the use of technology (Van Ouytsel et al., 2019).

Studies draw attention to the prevalence rates of cyber dating violence among young people (Smith-Darden et al., 2017; Stonard et al., 2017; Muñiz-Rivas et al., 2019). Zweig et al.'s (2013) study argued that 22% of young people are forced by their partner via cell phone or Internet to engage in a sexual act they do not consent to; 19% say their partner uses mobile phones or the Internet to spread rumors about them; 18% said their partner used a social networking site to harass them; 11% told that their partners shared private or embarrassing pictures or videos of them; 17% feared what their partner might do if they

didn't respond to their partner's cell phone, e-mail, instant message, or text message; 10% revealed that they were threatened by their partners via e-mail, instant message, or text message. Marganski and Malender (2018) and Borrajo et al. (2015) found that more than 70% of young people experience cyber victimization.

Studies examining the relationship between cyber dating violence and gender provide contradictory findings. Although some studies report higher levels of delinquency in males in terms of prevalence (Martínez-Pecino & Durán, 2016) and frequency (Leisring & Giumetti, 2014); some report aggressive behavior of women (Smoker and March 2017) and victimization of men (Leisring & Giumetti, 2014). However, some studies also highlight that there is no difference in terms of genders; what differs is only the form of violence (Burke et al., 2011; Dick et al., 2014; Zweig et al., 2013). For example; psychological and relational violence dimensions and gender reveal that women's online control and monitoring behaviors are higher than men (Bennett et al., 2011; Burke et al., 2011; Zweig et al., 2013), and men tend to use physical and verbal violence more, in other words, they use reactive violence more (Stonard, 2021). There are also findings that women use reactive violence for reasons such as self-protection, the thought of being abused, and responding with violence (Zweig et al., 2013).

Along with developing technologies, research examining interpersonal relationships in recent years focuses on using digital communication tools. This is because while these tools are useful in interpersonal interaction when used normally, their problematic use is risky in many ways (Yıldırım, Ergüzel & Sayar, 2019). A study on relational aggression found that nearly two-thirds of college students report feeling upset, angry, or hurt because of a text message and/or a social network post received from their partner (Marganski & Fauth, 2013). The use of social media allows for dating instant messaging and networking, making it possible to emerge for cyber dating violence (Taylor et.al., 2013). Along with the use of social media, the increase in internet use is also remarkable. Moving the offline relationship online (Temple et al., 2016) or individuals with high offline dating anxiety turning online (Mittal, Tessner & Walker, 2007), and excessive internet use may bring along risky behaviors. In particular, there is a significant relationship between cyberbullying and problematic internet use (Machimbarrena ve diğerleri, 2021; Marganski ve Melander, 2018). Borrajo et al. (2015) report that approximately 50% of university students are involved in cyber dating violence.

As a result, it has been considered important to examine the variables that may affect cyber dating violence due to the occurrence of cyber dating abuse/victimization incidents. University students aged 18- 29 represent the highest technology user group (Kohut et al., 2011). However, adolescents and young adults aged 16- 24 constitute the highest risk group facing dating violence (Rennison & Welchans, 2000; Tjaden & Thoennes, 2000). Therefore, the present study examines the risk factors predicting cyber-dating violence in university students aged between 18- 25 years. Studies in international literature are mostly conducted in developed countries; studies examining different cultures are needed (Stonard, 2018). In Turkish literature, studies on cyber-dating violence do not date old and have a limited number (Bakır & Alkan, 2019; Erdem et al., 2018). The findings of the study will contribute to understanding, raising awareness, and suggesting solutions to cyber-dating violence encountered in relationships between youths.

Method

The study used a relational survey model in order to examine predictive relations between some demographic features (the number of dating, the frequency of text messaging (SMS) with the date, posting a video or photo publicly on social media, daily average number of text messaging with smartphone, the time spent on social media on weekdays/ weekends, use of smartphone, use of social media and internet use) of youths aged between 18- 25 and cyber dating violence.

Participants

A total of 470 (311 females, 159 male) young people aged 18-25 have dating experiences in Turkey. In determining the study group, a convenient sampling method was used to be easily accessible and applicable (Creswell, 2016). Data was obtained through an online form during the spring semester of the 2020 academic year.

Of the individuals participating in the study, 46% are aged between 18- 20, and 54% are aged between 21-25 years. 92% of the participants have access to computers and tablets at home; all of them are smartphone users and have access to the Internet. 95% of them use the Internet all the time; 92% use WhatsApp accounts and applications followed by Snapchat, Instagram, and Facebook, respectively; and 56% text with their dating partner via social media platforms several times an hour.

Data Collection Tools

Demographic Form

In the study, a form was prepared by the researcher to obtain information regarding the sociodemographic status of the participants. The demographic form includes information regarding the participants' gender, age, dating experience, and their use and access to information and communication technologies.

Cyber-Dating Violence Scale

CDV was measured with the Cyber-Dating Violence Inventory developed by Morelli et al. (2017) by changing 11 items of CADRI (Conflict in Adolescent Dating Relationships Inventory) developed by Wolf et al. (2001). Its adaptation to the Turkish language was conducted by Erdem, Tunç, and Erdem (2018). This inventory in 4-point Likert type consists of 2 forms: perpetration and victimization. There are ten items in both dimensions, and they have psychological and relational subdimensions. Within the scope of this study, the reliability coefficient of the Cyber Dating Violence Scale was .65 for perpetration and .80 for victimization.

Smartphone Addiction Scale Short Form

Smartphone addiction was evaluated with the short version of The Smartphone Addiction Scale (SAS-SV), developed by Kwon et al. (2012) and adapted to the Turkish language by Noyan et al. (2015). The long version consisting of 33 items was shortened to 10 items. The factor analysis in the validity studies of that short version showed that unidimensional structure explained 46.3% of the total change in SAS-SV scores; the scale's factor loads ranged between 0.487 and 0.826. The test-retest reliability coefficient was found to be 0.926. The reliability coefficient of the scale was calculated as 0.867. For the purposes of this study, the reliability coefficient of the scale was calculated as .87.

Social Media Usage Scale

Social media usage was evaluated with Social Media Scale (Deniz & Tutgun-Ünal, 2019). This scale is an 8-item 5-points Likert type and consists of two subscales: Continuity and Competence. The continuity subscale includes intensively engaging in social media activities and being constantly online on social media, while the Competence subscale includes being competent in practicing various daily life activities that can be realized in a social media environment. Validity analyses of the scale found KMO (Kaiser- Meyer-

Olkin) value as 0.856 and Bartlett Sphericity Chi-square value as 1189.074 (sd:28; $p < 0.000$). Reliability coefficients were found to be .82 for total, .73 for continuity subscale, and .73 for competence subscale. The reliability coefficient of this scale is .85 for the purposes of this study.

Problematic Internet Usage Scale

PIU was measured with the Problematic Internet Use Scale (Caplan, 2010) and adapted to the Turkish language by Canoğulları and Cenkseven Önder (2019). This scale has 15 items and four subdimensions: online social interaction, mood regulation, negative outcomes, and deficient self-regulation. For the validity studies of the scale, confirmatory factor analysis was conducted, and fit values were calculated as $\chi^2/sd(174.63/80 = 2.18)$; RMSEA=.05; SRMR=.05; CFI=.97; NNFI=.95; GFI= .96; and AGFI =.93. Reliability coefficients were calculated as .85 for total; and ranged between .51 and .73 in subdimensions. The scale's reliability coefficient for this study's purposes is .88.

Data Analyzes

In data analysis, frequency (n) and percentage (%) values were calculated for categorical (qualitative) variables, while mean (X) and standard deviation (sd) values were calculated for digital (quantitative) variables. Chi-square, Pearson correlation, and logistic regression tests were used to examine the relationship between variables. The logistic regression analysis has two purposes classification and examining the relations between dependent and independent variables; the dependent variable forms categorical data and gets discontinuous values. On the other hand, some or all independent variables do not always have to be continuous or categorical variables (Işığıçok, 2003). In the present study, dependent variables in logistic regression models were perpetration and victimization in cyberdating violence. The analyses were conducted using SPSS 25.00 software.

Results

Cyberdating violence categories according to gender and age are presented in Table 1.

Table 1. *The Distribution of Cyber-Dating Violence Categories According to Sex and Gender*

Variables		No	Perpetration	Victimization	Both	X^2	p
		perpetration/ victimization			perpetration and victimization		
		N (%)	N (%)	N (%)	N (%)		
Gender	Female	26 (62)	32 (63)	10 (40)	243 (69)	9.030	0.029*
	Male	16 (38)	19 (37)	15 (60)	109 (31)		
Age	18	5 (12)	7 (14)	2 (8)	33 (9)	1.464	0.694
	19	8 (19)	11 (22)	3 (12)	51 (15)		
	20	8 (19)	4 (8)	4 (16)	79 (22)		
	21-25	21 (50)	29 (56)	16 (64)	189 (54)		

* $p < 0.05$

Table 1 shows that according to gender, 62% (N=26) of females and 38% (N=16) of males experienced no cyberdating violence. On the other hand, 63% (N=32) of females and 37% (N=19) were in the category of perpetration; 40% (N=10) of females and 60% (N=15) were in the victimization category. Finally, 69% (N=243) of females and 31% (N=109) of males were into both perpetration and victimization categories. Cyberdating violence is more common in females ($p < 0.05$).

According to age, 75% of youth (N=352) aged 18-25 were in both perpetration and victimization categories. It is possible to say the vast majority of young people are both perpetrators and victims ($p > 0.05$).

The relationships between the dependent and independent variables of the study were calculated with the correlation test; the results are presented in Table 2.

Table 2. Correlation Test Results of Variables (N=470)

Variables	Perpetration	Psychological perpetration	Relational perpetration	Victimization	Psychological victimization	Relational victimization
Smart phone addiction	.334**	.326**	.160**	.140**	.160**	.101*
Continuity	.321**	.309**	.181**	.157**	.179**	.124**
Competence	.098*	0.083	0.081	.101*	0.061	.107*
Social Media Usage	.236**	.219**	.147**	.146**	.135**	.131**
Online social interaction preference	.107*	.103*	.101*	0.057	.094*	0.075
Emotion Regulation	.311**	.290**	.162**	.182**	.182**	0.052
Deficient self-regulation	.327**	.318**	.149**	.139**	.165**	0.052
Negative Outcomes	.282**	.264**	.178**	.159**	.173**	.132**
Problematic Internet Use	.342**	.324**	.194**	.184**	.197**	.117*

** $p < 0.01$, * $p < 0.05$

According to Table 2, there is a significant and positive relation between perpetration score and smart phone addiction ($r=.33$, $p < 0.01$), social media continuity ($r=.32$, $p < 0.01$), competence ($r=.09$, $p < 0.05$), social media usage ($r=.23$, $p < 0.01$), online social interaction preference ($r=.10$, $p < 0.05$), emotion regulation ($r=.31$, $p < 0.01$), deficient self-regulation ($r=.32$, $p < 0.01$) ve negative outcomes ($r=.28$, $p < 0.01$), problematic internet use scores ($r=.34$, $p < 0.01$). Also, there is a significant and positive relation between the scores of psychological perpetration and smart phone addiction ($r=.32$, $p < 0.01$), continuity ($r=.30$, $p < 0.01$), social media usage ($r=.21$, $p < 0.01$), online social interaction preference ($r=.10$, $p < 0.05$), emotion regulation ($r=.29$, $p < 0.01$), deficient self-regulation ($r=.31$, $p < 0.01$), negative outcomes ($r=.26$, $p < 0.01$), problematic internet use scores ($r=.32$, $p < 0.01$). Relational perpetration score and smartphone addiction ($r=.16$, $p < 0.01$), continuity ($r=.18$, $p < 0.01$), social media use ($r=.10$, $p < 0.05$), emotion regulation ($r=.16$, $p < 0.01$), insufficient self-regulation ($r=.14$, $p < 0.01$), negative outcomes ($r=.17$, $p < 0.01$), and problematic internet use scores ($r=.19$, $p < 0.01$) between there is a significant positive correlation.

There is a significant and positive relation between victimization score and smart phone addiction ($r=.14$, $p<0.01$), continuity ($r=.15$, $p<0.01$), competence ($r=.10$, $p<0.05$), social media use ($r=.14$, $p<0.01$), emotion regulation ($r=.18$, $p<0.01$), deficient self-regulation ($r=.13$, $p<0.01$), negative outcomes ($r=.15$, $p<0.01$), problematic internet use scores ($r=.18$, $p<0.01$). On the other hand, there is a positive and statistically significant relationship between psychological victimization score and smart phone addiction ($r=.16$, $p<0.01$), continuity ($r=.17$, $p<0.01$), social media use ($r=.13$, $p<0.01$), online social interaction preference ($r=.09$, $p<0.05$), emotion regulation ($r=.18$, $p<0.01$), deficient self-regulation ($r=.16$, $p<0.01$), negative outcomes ($r=.17$, $p<0.01$), problematic internet use scores ($r=.19$, $p<0.01$). Relational victimization scores and smart phone addiction ($r=.10$, $p<0.05$), continuity ($r=.12$, $p<0.01$), competence ($r=.10$, $p<0.05$), social media use ($r=.13$, $p<0.01$), negative outcomes ($r=.13$, $p<0.01$), problematic internet use ($r=.11$, $p<0.05$), there is a significant positive correlation between the scores.

Multinomial Logistic Regression Analysis

Multinomial logistic regression analysis was conducted to determine the risk factors regarding being in perpetration, victimization, and perpetration/victimization categories. In other words, this stage aimed to examine the elements distinguishing perpetration, victimization, and perpetration/victimization from each other and from the individuals experiencing no cyber dating violence. In this process, the number of dating, the frequency of text messaging (SMS) with the date, the frequency of messaging with the date on social media, posting a video or photo publicly on social media, and the daily average number of text messaging (SMS), the time spent on social media on weekdays/ weekends, use of a smartphone, use of social media and internet use were regarded as independent variables. The variables that might be related to cyber dating violence categories (perpetration, victimization, both perpetration, and victimization), which were dependent variables, were tested with univariate logistic regression analysis. In the process of testing multinomial logistic regression analysis, the model was predicted, and the fit data of the predicted model is presented in Table 3.

Table 3. Model Fit Data

	X^2	p	-2 Log-likelihood	Nagelkerke R^2
Model 1	138.536	0.000*	443.200	0.400

Table 3 shows that model is statistically significant ($p < 0.05$). Nagelkerke's R^2 statistic was determined as 40%, indicating a 40% relationship between dependent and independent variables. In logistic regression analysis, the likelihood ratio test was used to measure the significance of a dependent variable in the model. Table 3 shows the findings of the likelihood ratio test

Table 4. Likelihood Ratio Tests According to Predicted Model

Effect	-2 LL	X^2	sd	p
The number of dating ¹	687.700	5.775	3	0.064
The frequency of text messaging (SMS) with the date ²	689.605	7.260	3	0.027*
The frequency of messaging with the date on social media ³	695.473	9.165	3	0.002*
Posting a video or photo publicly on social media ⁴	687.501	15.033	3	0.070
The daily average number of text messaging (SMS) ⁵	683.839	7.061	3	0.334
The time spent on social media on weekdays ⁶	681.721	3.399	3	0.733
The time spent on social media on weekend ⁷	681.877	1.282	3	0.697
Smartphone addiction	682.881	1.437	3	0.486
Continuity	690.309	2.441	3	0.020*
Competence	690.732	9.870	3	0.016*
Online social interaction preference	685.713	10.292	3	0.153
Emotion regulation	688.112	5.273	3	0.053
Deficient self-regulation	682.091	7.672	3	0.648
Negative outcomes	682.681	1.652	3	0.524

* $p < 0.05$ is significant for the model.

¹In this analysis of the number of dating, 1 is coded for “3 and below” and 0 for “more than 3”.

²In this analysis of the frequency of text messaging (SMS) with the date, 1 is coded for “never/hour” and 0 for “always/at any moment”.

³In this analysis of the frequency of messaging with the date on social media, 1 is coded for “never/hour” and 0 for “always/at any moment”.

⁴In this analysis of posting a video or photo publicly on social media, 1 is coded for “never/rarely” and 0 for “sometimes/often”.

⁵In this analysis of the daily average number of text messaging (SMS), 1 is coded for “fewer than 10 SMSs” and 0 for “10 SMSs and more”.

⁶In this analysis of the time spent on social media on weekdays, 1 is coded for “6 hours and less” and 0 for “more than 6 hours”.

⁷In this analysis of the time spent on social media on weekends, 1 is coded for 6 hours and less” and 0 for “more than 6 hours”.

According to Table 4, the frequency of text messaging with the date and continuity and competence variables, which are subdimensions of the social media usage scale, are significant. The coefficients of the variables in multinomial logistic regression analysis, standard errors (SE) of these coefficients, their significance level, and odds ratio [Exp (B)] are shown in Table 4. In multinomial regression analysis, the group in the “neither perpetration nor victimization” category was taken as a reference variable. β values in the table show the effect number of each independent variable. A positive sign regarding the β value indicates that an increase in relevant variable results in an increase in the possibility of perpetration, victimization, and perpetration/victimization of individuals; while a negative sign indicates a decrease in relevant variable results in a decrease in the possibility of perpetration, victimization and perpetration/victimization of individuals. Exp (β) value expresses the increase in the possibility of occurrence of the predicted case when a relevant variable unit is increased, and other variables in the model are kept constant.

Table 5. Multinomial Logistic Regression Analysis Results**

Variables	Perpetration				Victimization				Both perpetration and victimization			
	<i>B</i>	<i>Wald</i>	<i>p</i>	<i>Exp(B)</i>	<i>B</i>	<i>Wald</i>	<i>p</i>	<i>Exp(B)</i>	<i>B</i>	<i>Wald</i>	<i>p</i>	<i>Exp(B)</i>
The number of dating	-0.060	0.018	0.893	0.941	-1.087	3.634	0.057	0.337	-0.639	3.105	0.078	0.528
The frequency of text messaging (SMS) with the date ¹	-2.320	8.146	0.004*	0.098	-1.417	1.537	0.215	0.242	-1.471	5.008	0.025*	0.230
The frequency of messaging with the date on social media ²	2.009	8.398	0.004*	7.458	2.920	5.620	0.018*	18.545	0.704	2.313	0.128	2.022
Posting a video or photo publicly on social media ³	0.550	1.226	0.268	1.733	1.893	5.945	0.015*	6.641	0.541	1.909	0.167	1.718
Daily average number of text messaging (SMS)	-0.365	0.662	0.416	0.694	0.538	0.916	0.338	1.712	0.103	0.081	0.776	1.108
The time spent on social media on weekdays	0.147	0.077	0.781	1.158	0.701	1.066	0.302	2.017	0.305	0.536	0.464	1.356

The time spent on social media on weekends	-0.218	0.141	0.707	0.804	-0.718	0.796	0.372	0.488	0.030	0.004	0.948	1.031
Smart phone addiction	0.022	0.364	0.546	1.023	0.060	1.832	0.176	1.062	0.009	0.081	0.776	1.009
Continuity	0.136	1.539	0.215	1.146	0.163	1.364	0.243	1.176	0.252	7.922	0.005*	1.286
Competence	-0.015	0.042	0.837	0.985	-0.170	3.479	0.062	0.844	-0.137	5.333	0.021*	0.872
Online Social Interaction Preference	-0.177	4.263	0.039*	0.838	-0.178	2.611	0.106	0.837	-0.128	3.951	0.047*	0.880
Emotion regulation	0.086	1.001	0.317	1.090	-0.015	0.021	0.886	0.985	0.150	4.711	0.030*	1.162
Deficient self-regulation	-0.054	0.183	0.669	0.948	-0.040	0.057	0.811	0.961	0.040	0.146	0.702	1.041
Negative outcomes	0.023	0.087	0.769	1.023	-0.101	0.910	0.340	0.904	0.027	0.192	0.661	1.028

* $p < 0.05$ for significant effect, $p > 0.05$ for no significant effect; Logistic regression

**In this analysis, the group taken as reference is the individuals experiencing neither perpetration nor victimization.

¹ In this analysis, the ones messaging with their date as “never/hour” were taken as reference.

² In this analysis, the ones messaging with their date on social media as “always/ at any moment” were taken as reference.

³ In this analysis, the ones posting a video or photo publicly on social media as “sometimes/often” were taken as reference

Table 5 shows that the frequency of text messaging (SMS) with the date, the frequency of messaging with the date on social media, and online social interaction preferences statistically significantly affected perpetration ($p < 0.05$). The effect of other variables was not statistically significant ($p > 0.05$). The effect of text messaging (SMS) with the date in the frequency of “never/hour” was negative on perpetration, while the effect of messaging with the date on social media in the frequency of “always/ at any moment” had a positive effect on perpetration. On the other hand, a high level of online social interaction preferences had a negative effect on perpetration. Examining the odds ratio in Exp (B) column of the table, the possibility of perpetration was decreased at 0.94 rates by lesser frequency of text messaging (SMS) with the date and at 0.84 rates by higher online social interaction preference. More frequent messaging on social media increased the possibility of perpetration 7.5 times. Compared with other variables, messaging on social media is observed to be a risk factor increasing the occurrence of dating perpetration.

In the cyber victimization category, the frequency of messaging with the date on social media and posting a video or photo publicly on social media were observed to have a statistically significant effect on victimization ($p < 0.05$). The effects of other variables were not found to be statistically significant ($p > 0.05$). The effects of messaging (SMS) with the date on social media in the frequency of “always/ at any moment” and posting “sometimes/ often” a video or photo publicly on social media are positive on victimization. The possibility of victimization was increased 18.55 times by more frequent messaging (SMS) with the date on social media and 6.64 times by more often posting a video or photo publicly on social media. These findings indicate that social media is a risk factor considerably increasing cyber dating victimization.

The frequency of text messaging (SMS) with the date, continuity, and competence, which are the subdimensions of the social media usage scale, and online social interaction preference and emotion regulation, which are the subdimensions of the problematic internet usage scale, were observed to statistically significantly affect both dating perpetration and victimization ($p < 0.05$). Other variables were found to have no statistically significant effect ($p > 0.05$). Lesser frequency of text messaging (SMS), high levels of competence, and online social interaction preferences negatively affected dating perpetration and victimization, while continuity and emotion regulation variables had positive effects. According to the results, both perpetration and victimization were decreased by 0.23 times by lesser frequency of text messaging (SMS) with the date, 0.87 times by competence, and 0.88 times

by online social interaction. On the other hand, they were increased 1.29 times by continuity and 1.16 times by emotion regulation.

Discussion

The present study examines the risk factors predicting cyber dating violence in youths aged between 18- 25 years. The study findings indicate that most youths (N=352) fall within the category of both perpetration and victimization. According to gender, females were found to be both perpetrators and victims of cyberdating violence at more rates than males, and according to age, the number of victims and perpetrators increased with age. The cyber dating violence scale used in this study has the feature of simultaneously evaluating the perspectives of both the perpetrator and the victim. For this reason, it is possible to reveal that abusive behaviors occur in two-way directions. Many similar studies report that cyberdating abuse and victimization are highly correlated and suggest that behaviors are bidirectional (Borrajo et al., 2015; Reed et al., 2016; Stonard, 2017).

In the prevalence, it is seen that the number of both perpetrators and victims increases as the age increases. The developmental characteristics of young people can explain this increase. Dating in adolescents cannot be counted as a full relationship status; they generally have hedonistic characteristics. However, with aging, dating relationships between 18- 29 years begin to have physical and emotional intimacy (Atak & Çok, 2010). The high prevalence of technology use in this age group increases the accessibility to online activities and visibility of partners, which may lead to high risks of cyberdating violence for university students (Marganski & Melander, 2018). The present study does not include age and gender variables in logistic regression since they do not have significant primary effects ($p>0.508$; $p>0.379$). Therefore, it could not be determined whether these two variables are risk factors that are increasing or decreasing cyberdating violence.

According to the results obtained from multivariate analyses regarding the risk factors determining cyber dating violence, the frequency of text messaging (SMS) with the date significantly distinguishes the individuals abusing their date in cyber medium and the ones being both the abuser and the victim in cyber dating from the individuals experiencing neither perpetration nor victimization. In other words, less frequent text messaging (SMS) with date decreases perpetration and victimization. Studies on texting in romantic relationships have found a relationship between messaging frequency, partner's perception and inclination, and the content of messages (Kelly & Miller-Ott, 2018; McEvan & Horn, 2016). While some couples have favorable opinions on frequent messaging in the

relationship, couples with lower messaging inclination do not have trouble receiving few messages in their relationships. Compared with face-to-face communication and phone calls, text messages are claimed to create many problems due to misunderstandings in dating partners (Johnson, Bostwick & Anderson, 2016; Kelly & Miller-Ott, 2018). For instance, answering briefly to a very emotional text or misinterpreting a humorous text may cause a partner to get angry. In dating, text messaging (SMS) via cell phones can generally be used for stalking and controlling (Postmus, 2013). Similarly to this finding, Picard (2007) detected that 30% of 382 participants received ten or more SMSs in an hour from their partners to locate or stalk them; 25% were harassed or humiliated through text messaging (SMS), and 22% was forced to have sexual intercourse. Mayoyo, Ogeno & Likoye (2020) conducted a study with university students and found common stalking and controlling behaviors via cell phone; 64% of the participants reported that they were oppressed to reply swiftly to phone calls and text messages. Thus, it can be concluded that making a phone call or sending each other text messages when not together are normal behaviors, which may become cyber dating violence when repeated annoyingly for one partner.

The findings of the present study on social media suggest that messaging with the date on social media distinguishes the individuals abusing their date in cyber medium and victims in cyber dating from the individuals experiencing neither perpetration nor victimization. In other words, frequent messaging on social media increases both perpetration and victimization. Literature includes many similar studies finding that social media use cause both bullying and victimization (Reed, Tolman & Ward, 2016; Van Ouytsel et al., 2019; Walker et al., 2019). It is clear that due to digital communication technologies, perpetration has become easily enforceable, and couples could easily and constantly be in touch through instant messaging and social media websites (Taylor et al., 2013). Studies on this issue report a relationship between perpetrating and victimizing partners via social media and psychological attitudes (threatening partners and sharing embarrassing information about them without their consent), sexual behaviors (for example, forcing someone to send nude photos, sharing partners' nude photos), and perpetration behaviors (for example, checking partners' accounts without permission, keeping track on GPS) (Chaulk & Jones, 2011; Henry & Powell, 2016; Woodlock, 2016).

Another finding of the present study on social media determines that posting a video or photo publicly on social media significantly distinguishes the individuals experiencing victimization on social media from the ones experiencing neither perpetration nor victimization. This result is similar to the finding of the study conducted by Matsangidou

and Otterbacher (2018) and suggests that dating relationships manipulate the social media behaviors of partners, who may experience physical, sexual, and emotional abuse from their partners. A study conducted in England on 319 youths aged 18- 25 years found a relationship between reporting the crime of sharing without consent and victimization. The study determined that partners shared their messages, photos, and videos on social media without the consent of their partners; they generally explained the motivation of this behavior as a joke or prank and thought of it as a non-problematic behavior, which result might cause vengeance and stress in some victims (Walker et al., 2019).

Regarding social media use, the present study determines continuity and competence in social media use to distinguish the perpetrators and the victim in cyber dating from the individuals experiencing neither perpetration nor victimization. In other words, constantly engaging in social media increases the chances of perpetration and victimization, while competence in social media use decreases this. University students are the most active users of social media (Akçay Bekiroğlu & Şahin, 2019). A qualitative study on adolescents facing dating violence found the effective role of social media in increased fights between partners, their controlling behaviors, and long-term communication between separated couples (Draucker & Martsof, 2010). Constantly engaging in social media may be the source of a disturbance and conflict between some couples. A study reported that 23% of individuals whose partners used social media might act jealously in their relationship or lose their confidence in their relationship due to the way of interaction their partners had with others on social media; this rate rose to 34% at the ages between 18- 29 years. Observing a partner in a dating relationship constantly engaging in social media may trigger emotions as jealousy, anger, betrayal or lack of interest, which may ultimately cause them to become a perpetrator of violence as a result of perceiving themselves as victims. Similarly, recent studies show that using social media may increase a partner's jealousy towards one another (Deans & Bhogal, 2019). Being intimate with partners and sure of their fidelity are not new aspects of dating relationships; however, social media use has expanded the skills of youths to access these goals through increasing stalking levels, which may result in violation of privacy by exposing personal information and sharing personal photos by partners. That social media offers youths constantly access to their partners and stalking all their acts/activities may be experienced as subtle or openly constraining. A study examining the use of Facebook by university students to stalk their ex-partners revealed that 18% of participants openly harassed their ex-partners (for instance, creating a fake Facebook account, sharing embarrassing photos, posting inappropriate things, etc.) and 67% used

Facebook to interact with their ex-partners in a less violent passive way (Lydon, Bonds-Raacke & Cratty, 2011). Technology is clearly and rapidly enabling partners to stalk, control, and put “a digital collar” on one another, making cyber dating violence easier (Draucker & Martsolf, 2010). Studies supporting the evidence that being competent in social media use decreases cyberdating violence have also concluded that increased competition leads to decreased cyberbullying (Hallam & Zanella, 2017; Watts, Wagner, Velasquez & Behrens, 2017; Zhu et al., 2018). Competence in social media means having the capacity to appropriately use social media as a tool to encourage interaction with others and speaking with them, and joining a community (Alber et al., 2014). In their study on university students, Bennett et al. (2011) found that using social media in order to stalk a partner did not bother adolescents as long as it was not accompanied by controlling or possessive behaviors. The findings of the present study suggest that the continuity in using social media is a risk factor for increasing cyber dating violence due to confronting, jealousy, doubtful and stalking behaviors. However, competence in social media use is a factor in decreasing cyber dating violence together with an interaction where privacy between partners is sustained without any kind of pressure, threat, or abuse.

A subdimension of problematic internet use, online social interaction preference is found to distinguish the individuals abusing their date in cyber medium significantly and the ones being both perpetrator and the victim in cyber dating from the individuals experiencing neither perpetration nor victimization. This finding is different from the results of studies in literature suggesting that problematic internet use increases cyber dating violence. Individuals using technological communication tools are inclined to be less timid in online interactions with others and may write things in a way they cannot do in their “real lives” (Bocij, 2004; Chisholm, 2006). Therefore, dating partners can prefer a digital medium to transmit offending messages to each other or express their aggressiveness. In addition, studies on problematic internet users report that in relationships, the Internet is preferred for producing and texting messages and images with sexual content (sexting behavior) rather than face-to-face communication, which creates a risk for cyberbullying (Lenhart 2009; Rueda, Lindsay & Williams 2015). In the present study, preferring online social interaction instead of face-to-face communication is found to decrease perpetration and perpetration/victimization probability. This situation may be caused by its ability to allow and support dating couples to develop their sexuality (Kingston & Malamuth, 2011), to include non-verbal clues of social interaction, to decrease the importance of physical appearance (McKenna & Bargh, 2000), the period and speed of interactions (Bargh &

McKenna, 2004) and the easiness to sustain relationships. According to Reed et al. (2016), digital media may be a good communication tool to remove physical violence probability during fights; therefore, it may sometimes be more secure than face-to-face communication. Interactive digital technologies can be effective in reducing violence as an alternative source of social support for individuals with face-to-face communication anxiety to establish new relationships.

Another finding of the present study on problematic internet use reports that emotion regulation significantly distinguishes the individuals being both perpetrator and the victim in cyber medium from the individuals experiencing neither perpetration nor victimization. In other words, using the Internet to alter negative emotional states increases the probability of perpetration/victimization. Similarly, there is a relationship between suppressing hard feelings for individuals having difficulty with emotional regulations and their internet use to seek intrinsic satisfaction (Akbari, 2017; Caplan, 2010; Casale et al., 2016; Ercengiz & Şar, 2017; Rozgonjuk & Elhai, 2019). Lee et al. (2020) conducted a study on the relationship between affective disorder and dating violence and showed that reciprocal dating violence generally occurred when a partner with weak mood regulation was matched with a similar partner with affective disorder. Marshall et al. (2013) revealed that anxious individuals trusted their partners less, had more jealous feelings towards them, and therefore checked their Facebook pages more often. Hormes, Kearns, and Timko (2014) observed that problematic users on social websites had more difficulty accepting their emotions, limited emotion regulation strategies, and difficulties regarding target-driven behaviors. Based on these results, having emotion regulation skills may probably decrease problematic internet use between partners.

In conclusion, given the whole study results, it is clear that there are factors distinguishing cyber dating violence categories of university students from each other and the individuals who experienced no cyber dating violence. Thus, it can be concluded that the frequency of text messaging (SMS) with the date is a risk factor for increasing or decreasing perpetration and perpetration/victimization; the frequency of messaging with the date on social media is a risk factor for increasing or decreasing perpetration and victimization; posting a photo or video publicly on social media is a risk factor increasing or decreasing cyber victimization; continuity and competence in social media use is a risk factor increasing or decreasing perpetration/victimization; online social interaction preference in problematic internet use is a risk factor increasing or decreasing perpetration and

perpetration/victimization, and emotion regulation is a risk factor increasing or decreasing perpetration/ victimization.

Conclusion

Together with the developments in technology, young people have been spending more and more time with digital tools, which increases cyber risks. These technologies may help youths reach important milestones in romantic relationships; however, at the same time, any occurrence of violence may intervene in normative development. Moreover, there is a high probability for youths in abusive relationships to carry these unhealthy abusive patterns to their future relationships. Dating violence has recently attracted the attention of researchers in Turkey. Understanding the power dynamics in dating relationships will be important in forming the basis of preventive mental health services. Based on the research results, suggestions for preventing cyberdating violence are as follows:

By encouraging more academic research on dating violence, revealing the degree and frequency of violence can contribute to the development of prevention and intervention programs and strategies.

In educational institutions, young people should be informed about cyberdating violence as much as cyberbullying. It is recommended to encourage students who are exposed to violence to report and inform young people about safe internet use, rights and responsibilities on a legal basis.

With the help of units or centers conducting mental health services, women studies, or youth studies, raising the awareness of both personnel and youths regarding this issue can help decrease violence. Psychological supports and therapies provided by mental health services, units, or hospitals of universities can help young people with weak emotion regulation skills, addiction issues, risky sexual attitudes, and high aggression levels. Similarly, these centers should help victims overcome traumas they have experienced.

A comprehensive healthy relationship program, seminars, or workshops should be held to help youths develop non-abusive, safe relationships (romantic or non-romantic). These studies should especially be aimed at violence-supporter gender-based approaches. Prevention-based studies should consider gender stereotypes and norms, and cover healthy, consent-based, and respectful dating behaviors.

The present study demonstrating some important clues in determining the risk factors predicting the cyber dating states of university students has some limitations, the first one of

which is about the sample group. Most of the participants were female (69%), and LGBTI people were not included in the study. Therefore, a comparative result in terms of gender differences could not be obtained. Another limitation stems from data acquisition; obtaining data through measuring tools based on self-report is a relational method and could not provide causality. Future studies can examine the effect of other risk factors on cyberdating violence by comparing different sample groups and designing mixed pattern studies. The result of the present study should be evaluated given these limitations.

Ethical Approval: *This stud was carried out with the approval of the Trakya University Institute of Social Sciences Research Ethics Committee with the decision dated January 13, 2021, and numbered 01/26.*

Conflict Interest: *There is no conflict of interest to be reported by the author.*

References

- Akbari, M. (2017). Metacognitions or distress intolerance: The mediating role in the relationship between emotional dysregulation and problematic internet use. *Addictive Behaviors Reports, 6*, 128-133.
- Alber, J. M., Bernhardt, J. M., Stellefson, M., Weiler, R. M., Anderson-Lewis, C., Miller, M. D., & MacInnes, J. (2014). Designing and testing an inventory for measuring social media competency of certified health education specialists. *Journal of Medical Internet Research, 17*(9), 221–221.
- Atak, H. & Çok, F. (2010). A new period in human life: Emerging adulthood. *Journal of Childhood and Adolescence Mental Health, 17*(1), 39-50.
- Baker, C. K., & Carreño, P. K. (2016). Understanding the role of technology in adolescent dating and dating violence. *Journal of Child and Family Studies, 25*, 308–320.
- Bakır, A. & Kalkan, B. (2019). Siber flört istismarı, beden imgesi ve benlik saygısı arasındaki ilişki. *Aile Psikolojik Danışmanlığı Dergisi, 2* (2), 21-25.
- Bargh, J. A. & Mckenna, K. Y. A. (2004). The Internet and social life. *Annual Review of Psychology, 55*, 573 – 590.

- Bennet, D.C., Guran, E.L., Ramos, M.C., & MargolinCollege, G (2011). Students' electronic victimization in friendships and dating relationships: Anticipated distress and associations with risky behaviors. *Violence and Victims, 4*, 410-429.
- Borrajo, E., Gámez-Guadix, M., Pereda, N., & Calvete, E. (2015). The development and validation of the cyber dating abuse questionnaire among young couples. *Computers in Human Behavior, 48*, 358–365.
- Burke, S. C., Wallen, M., Vail-Smith, K., & Knox, D. (2011). Using technology to control intimate partners: An exploratory study of college undergraduates. *Computers in Human Behavior, 27*(3), 1162–1167.
- Canoğulları, Ö. & Cenkseven-Önder, F. (2019). Genelleştirilmiş Problemlı İnternet Kullanımı Ölçeği 2 (GPIKÖ2)'nin Türkçeye uyarlanması çalışması. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, 11*(18), 1540-1565.
- Caplan, S.E. (2010). Theory and measurement of generalized problematic internet use: A two-step approach. *Computers in Human Behavior, 26*, 1089-1097.
- Creswell, J. W. (2016). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research* (4th ed.). Boston, MA: Pearson.
- Deans, H., & Bhogal, M.S. (2019). Perpetrating cyber dating abuse: A brief report on the role of aggression, romantic jealousy and gender. *Current Psychology, 38*, 1077–1082.
- Deniz, L.& Tutgun-Ünal, A. (2019). Sosyal medya çağında kuşakların sosyal medya kullanımı ve değerlerine yönelik bir dizi ölçek geliştirme çalışması. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, 11*(18), 1025-1057.
- Dim, E. E., & Elabor-Idemudia, P. (2018). Prevalence and predictors of psychological violence against male victims in intimate relationships in Canada. *Journal of Aggression, Maltreatment and Trauma, 27*(8), 846-866.
- Draucker, C. B.,& Martsof, D. S. (2010). The role of electronic communication technology in adolescent dating violence. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing, 23*, 133–142.
- Erdem, A., Tunç, E., & Erdem, ř. (Ekim, 2018). Siber Flört şiddeti Ölçeği geçerlik ve güvenirlık çalışması. 20. Uluslararası Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi'de bildiri olarak sunulmuştur, Samsun, Türkiye.

- Hallam, C., & Zanella, G. (2017). Online self-disclosure: The privacy paradox explained as a temporally discounted balance between concerns and rewards. *Computers in Human Behavior*, 68, 217–227.
- Henry, N., & Powell, A. (2016). Sexual violence in the digital age: The scope and limits of criminal law. *Social & Legal Studies*, 25(4), 397–418.
- Hormes, J.H., Kearns, B., & Timko, C.A. (2014). Craving Facebook? Behavioral addiction to online social networking and its association with emotion regulation deficits. *Addiction*, 109, 2079-2088.
- Işığışık, E. (2003). *Bebeklerin doğum ağırlıklarını ve boylarını etkileyen faktörlerin lojistik regresyon analizi ile araştırılması*. VI. Ulusal Ekonometri ve İstatistik Sempozyumu'nda bildiri olarak sunulmuştur. Ankara, Türkiye.
- Kelly, L. & Miller-Ott, A.E. (2018). Perceived miscommunication in friends' and romantic partners' texted conversations. *Southern Communication Journal*, 83(4), 267-280.
- Kingston, D.A. & Malamuth, N.M. (2011). Problems with aggregate data and the importance of individual differences in the study of pornography and sexual aggression: Comment on Diamond, Jozifkova, and Weiss (2010). *Archives of Sex Behavior*, 40, 1045–1048.
- Klettke, B., Hallford, D. J., & Mellor, D. J. (2014). Sexting prevalence and correlates: A systematic literature review. *Clinical Psychology Review*, 34, 44–53.
- Kohut, A., Wike, R., Horowitz, J. M., Simmons, K., Poushter, J., Barker, C., et al. (2011). *Global digital communication: Texting, social networking popular worldwide*. Washington, DC: Pew Global Attitudes Project, Pew Research Center.
- Kwon, M., Kim, D.J., Cho, H., & Yang, S. (2013). The smartphone addiction scale: development and validation of a short version for adolescents. *PloS One*, 8(12), e83558
- Lee, K. D. M., Rodriguez, L. M., Edwards, K. M., & Neal, A. M. (2020). Emotional dysregulation and intimate partner violence: A dyadic perspective. *Psychology of Violence*, 10(2), 162–171.
- Leisring, P. A., & Giumetti, G. W. (2014). Sticks and stones may break my bones, but abusive text messages also hurt. *Partner Abuse*, 5(3), 323-341.
- Lyndon, A., Bonds-Raacke, J. & Cratty, A.D. (2011). College students' Facebook stalking of ex-partners. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 14, 711-716.

- Machimbarrena, J. M., González-Cabrera, J., Montiel, I., & Ortega-Barón, J. (2021). An exploratory analysis of different problematic internet use profiles in cybervictims, cyberbullies, and cyberbully victims. *Cyberpsychology, Behavior and Social Networking*, 24(10), 664-672.
- Marshall, T.C., Lefringhausen, K., & Ferenczi, N. (2015). The big five, self-esteem, and narcissism as predictors of the topics people write about in Facebook status updates. *Personality And Individual Differences*, 85, 35-40.
- Marganski, A., & Fauth, K. (2013). Socially interactive technology and contemporary dating: A cross-cultural exploration of deviant behaviors among young adults in the modern, evolving technological world. *International Criminal Justice Review*, 23(4), 357-377.
- Marganski, A., & Melander, L. (2018). Intimate Partner violence victimization in the cyber and real world: Examining the extent of cyber aggression experiences and its association with in-person dating violence. *Journal of Interpersonal Violence*, 33(7), 1071–1095.
- Martinez-Pecino, R., & Durán, M. (2019). I love you but I cyberbully you: The role of hostile sexism. *Journal of Interpersonal Violence*, 34(4), 812-825.
- Matsangidou, M., & Otterbacher, J. (2018). Can Posting Be a Catalyst for Dating Violence? Social media behaviors and physical interactions. *Violence and Gender*, 5(3), 182-190.
- Mayoyo, N. , Ogeno, J. & Likoye, F. (2020). The impact of contemporary communication technology on undergraduate students' dating violence episodes: An exploration of routine activity theory. *Open Journal of Social Sciences*, 8, 161-175.
- McEwan, B., & Horn, D. (2016). ILY & Can U pick up some milk: Effects of relational maintenance via text messaging on relational satisfaction and closeness in dating partners. *Southern Communication Journal*, 81(3), 168-181.
- McKenna, K.Y.A. & Bargh, J.A. (2000). Plan 9 from cyberspace: The implications of the Internet for personality and social psychology. *Personality and Social Psychology Review*, 4, 57-75.
- Mittal, V. A., Tessner, K. D., & Walker, E. F. (2007). Elevated social Internet use and schizotypal personality disorder in adolescents. *Schizophrenia Research*, 94(1-3), 50-57.

- Morelli, M., Bianchi, D., Chirumbolo, A., & Baiocco, R. (2017). The cyber dating violence inventory. Validation of a new scale for online perpetration and victimization among dating partners. *European Journal of Developmental Psychology, 15*(4), 464–471.
- Muñiz-Rivas, M., Vera, M., & Povedano-Díaz, A. (2019). Parental style, dating violence and gender. *International Journal Of Environmental Research and Public Health, 16*(15), 2722.
- Noyan, C. O., Enez-Darçın, A., Nurmedov, S., Yılmaz, O. & Dilbaz, N. (2015). Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeğinin kısa formunun üniversite öğrencilerinde Türkçe geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi, 16*, 73-81.
- Picard, P. (2007). *Tech Abuse in Teen Relationships Study*. NY: Liz Claiborne Inc.
- Postmus, J. (2013). *Sexual violence and abuse*. Santa Barbara: Abc-Clio.
- Reed, L.A., Tolman, R.M. & Ward, L.M. (2016). Snooping and sexting: Digital media as a context for dating aggression and abuse among college students. *Violence Against Women, 22*(13), 1-21.
- Smith-Darden, J.P., Kernsmith, P.D., Victor, B. ve Lathrop, R.A. (2017). Electronic displays of aggression in teen dating relationships: Does the social ecology matter?, *Computers in Human Behavior, 67*, 33-40.
- Smoker, M., & March, E. (2017). Predicting perpetration of intimate partner cyberstalking: Gender and the Dark Tetrad. *Computers in Human Behavior, 72*, 390-396.
- Stonard, K.E., Bowen, E., Walker, K. & Price, S.A. (2017). They'll always find a way to get to you: Technology use in adolescent romantic relationships and its role in dating violence and abuse. *Journal of Interpersonal Violence, 32*, 2083-2117.
- Stonard, K. E. (2021). The prevalence and overlap of technology-assisted and offline adolescent dating violence. *Current Psychology: Advance online publication, 40*(3), 1056-1070.
- Taylor, B.G., Stein, N.D., Mumford, E.A. & Woods, D. (2013). Shifting boundaries: An experimental evaluation of a dating violence prevention program in middle schools. *Prevention Science, 14*, 64–76.
- Temple, J.R., Choi, H.J., Brem, M., Wolford-Clevenger, C., Stuart, G.L., Peskin, M.F. & Elmquist, J. (2016). The temporal association between traditional and cyber dating abuse among adolescents. *Journal of Youth and Adolescence, 45*, 340-349.

- Tjaden, P., & Thoennes, N. (2000). *Full report of the prevalence, incidence, and consequences of violence against women: Findings from the National Violence Against Women Survey*. Washington, DC: U.S. Department of Justice.
- Valkenburg, P. M., & Peter, J. (2011). Online communication among adolescents: An integrated model of its attraction, opportunities, and risks. *Journal of Adolescent Health, 48*, 121–127.
- Van Ouytsel, J., Walrave, M., Ponnet, K., & Temple, J.R. (2016). Digital forms of dating violence: what school nurses need to know. *NASN School Nurse, 31*(6), 348-353.
- Van Ouytsel, J., Walrave, M., Ponnet, K., Willems, A., & Van Dam, M. (2019). Adolescents' perceptions of digital media's potential to elicit jealousy, conflict and monitoring behaviors within romantic relationships. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace, 13*(3), 3-21.
- Walker, K., Sleath, E., Hatcher, R. M., Hine, B., & Crookes, R. L. (2019). Nonconsensual sharing of private sexually explicit media among university students. *Journal of Interpersonal Violence, 36*(17-18), NP9078 –NP9108.
- Watts, L. K., Wagner, J., Velasquez, B., & Behrens, P. I. (2017). Cyberbullying in higher education: A literature review. *Computers in Human Behavior, 69*, 268–274.
- Wolfe, D. A., Scott, K., Reitzel-Jaffe, D., Wekerle, C., Grasley, C., & Straatman, A. L. (2001). Development and validation of the conflict in adolescent dating relationships inventory. *Psychological Assessment, 13*, 277–293.
- Woodlock, D. (2017). The abuse of technology in domestic violence and stalking. *Violence Against Women, 23*(5), 584–602.
- Yıldırım, S., Ergüzer, T.T., & Sayar, H.G. (2019). Akıllı telefon bağımlılığı. *Current Addiction Research, 3*(1), 25-30.
- Zhu, S., Yang, H. H., Xu, S., & MacLeod, J. (2019). Social media competence and digital citizenship among college students. *Convergence, 25*(4), 735–752.
- Zweig, J. M., Dank, M., Yahner, J., & Lachman, P. (2013). The rate of cyber dating abuse among teens and how it relates to other forms of teen dating violence. *Journal of Youth and Adolescence, 42*, 1063–1077.